

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. marts 2010****Torsdag den 25. marts 2010 kl. 17.30****Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsorden ()
2. Multiarena i København (2010-20500)
3. Modtagelse af gave fra IOC til træplantning (2009-144656)
4. Forretningsplaner i Københavns Brandvæsen (2009-170584)
5. Fordeling af trepartsmidler til kompetenceudvikling og senioraktiviteter i 2010 (2010-6837)
6. Vedtægtsændring i Udviklingsselskabet By & Havn I/S og Metroselskabet I/S (2010-26479)
7. Bevillingsmæssige ændringer - Marts 2010 (2010-33683)
8. Forlængelse af åremålsansættelsen af adm. dir. Claus Juhl (2010-38030)
9. Startredegåelse for lokalplan "Faste Batteri II" (2010-4600)
10. Forslag til lokalplan "Sundbyvang" (2010-6340)
11. Forslag til lokalplan "Sundbygaard" (2010-5913)
12. Moderniseringsplan 2010 (2010-19563)
13. Politik for anvendelse af faciliteter i Københavns Kommune (2010-27048)
14. Billedkunstudvalgets Beretning 2009 (2010-33877)
15. Udpegning af bestyrelsesmedlem til Træningsskolen (2010-29126)
16. Københavns Kommunes deltagelse i KL temamøde og politisk forum 2010 (2010-46177)
17. Forespørgsel til overborgmesteren om demografi og budgetmodeller (2010-45904)
18. Forespørgsel til overborgmesteren om indkøbsordninger (2010-45362)
19. Medlemsforslag om at undersøge muligheden for at ophæve ordningen for institutionernes indkøb af dagligvarer (2010-44965)
20. Medlemsforslag om røgfri opgange i almene familieboliger (2010-45868)
21. Medlemsforslag om at stille borgere med somatiske lidelser over og under 65 år lige i forhold til visitering til genoptræning (2010-45889)
22. Gave til hendes majestæt dronning Margrethes 70 års fødselsdag den 16. april i år
23. Rokeringer i udvalg (2010-48392)
24. Ejendomsdispositioner – Fortrolig
25. Selskabsskat – Fortrolig
26. Redegørelse om kommunens IT-udgifter 2010-2014 – Fortrolig

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): God aften. Mødet er åbnet.

Mette Reissmann har meldt afbud på grund af arbejde. Klaus Bondam, Jesper Christensen, Jonas Bjørn Jensen, Sisse Welling og Margrethe Wivel har meldt afbud på grund af ferie. Allan Ahmad har meldt afbud på grund af varetagelse af andet kommunalt hverv. Signe Færch har meldt afbud af anden gyldig grund. Jaleh Tavakoli og Camilla Burgwald har meldt afbud på grund af sygdom.

Enhedslisten har bedt mig om at indkalde stedfortræder for Jaleh Tavakoli. Stine Brix er rette stedfortræder. Socialistisk Folkeparti har bedt om, at der indkaldes stedfortræder for Camilla Burgwald. Bjarne Nielsen er rette stedfortræder. Jeg skal konstatere, at indkaldelserne er lovlige, og jeg skal derfor byde velkommen til Stine Brix og Bjarne Nielsen.

(Forsamlingen rejste sig)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

1. Godkendelse af dagsorden ()

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 23 sager, og der er endvidere udsendt en tillægsdagsorden med 1 sag, der vedrører gave til Hendes Majestæt Dronning Margrethes 70-års-fødselsdag den 16. april 2010. Derudover er der omdelt en sag til behandling uden for dagsordenen, der vedrører rokering i lokaludvalg.

Jeg skal foreslå, at sagen på tillægsdagsordenen samt sagen uden for dagsordenen behandles efter punkt 21.

Jeg skal også foreslå, at vi behandler punkt 18 og 19 under ét, da der er tale om sager, der begge omhandler indkøbsordning for kommunens institutioner.

Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er dagsordenen godkendt.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

2. Multiarena i København (2010-20500)

Indstilling om,

1. at igangværende udbud af lån på op til 200 mio. kr. til multiarena aflyses,
2. at Økonomiforvaltningen - i samarbejde med Kultur- og Fritidsforvaltningen - bemyndiges til at arbejde videre med en model, hvor kommunen i samarbejde med eksterne parter stifter og tegner aktiekapital i et selskab, som skal forestå opførelsen af en multiarena i Ørestad Syd, idet driften udbydes til en ekstern operatør, samt
3. at der til kommunens indskud af kapital på i alt 200 mio. kr. i et ejendomsselskab reserveres 200 mio. kr. fra den overførte bevilling i 2010 til det udbudte lån til multiarena, jfr. økonomiafsnittet. (Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Vi støtter selvfølgelig indstillingen i almindelighed osv. Det er SF's ændringsforslag, som er delt ud på pladserne, vi lige har lyst til at stille et spørgsmål om. Det handler jo om, at man vil have et bredere forankret ejerskab igennem at tegne aktier, såkaldte folkeaktier, som der så ikke er noget, der hedder.

Det, vi gerne vil vide, det er: Hvor stor indflydelse skal disse aktier have? Er det kommunens indflydelse, som store firmaer nu skal kunne købe sig ind på gennem det her? Hvad vil det få af betydning for, hvad det er for en bestemmende indflydelse, der ligger i konceptet omkring multiarenaen? Hvad vil det betyde for kommunens indflydelse? Hvis vi skal kunne stemme for, skal vi være meget sikre på, at kommunen ikke mister noget som helst indflydelse af den her grund, men at det er de øvrige investorer, der taber indflydelse. Det kan vi ikke se sikret i ændringsforslaget, så derfor dette spørgsmål.

Klaus Mygind (F): Altså i SF støtter vi, at der kommer en multiarena. Vi synes, det er godt, at Københavns Kommune er med i den som ejer, og vi er helt sikre på, at den kan blive en gevinst for regionen og København.

Vi vil gerne have undersøgt og vurderet, hvordan modellerne for finansieringen og den efterfølgende drift kan være med til at skabe en lokal og folkelig forankring. Vi vil godt have, at der bliver tænkt nogle nye tanker i forbindelse med den her model.

Vi vil også godt fremme åbenheden inden for halvoffentlige og halvprivate virksomheder. Det synes vi har været et problem i forbindelse med de virksomhedskonstruktioner, der har været, at åben-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

heden ikke har været særlig stor. Så tænker vi, at åbenheden bl.a. kan fremmes ved, at der kommer andre aktionærgrupper ind, og der tænker vi faktisk små grupper og tænker det som en kritisk stemme.

Så i forhold til hr. borgmester Mikkel Warmings spørgsmål kan man sige, så forestiller vi os ikke, at det her bliver en stor aktionærgruppe, der kunne komme ind på det. Det er også det, vi har fået oplyst i forvaltningen, at det ikke var sandsynligt.

Men vi vil gerne have, at det her bliver vurderet. Vi er også klar over, at det at finde penge til multiarenaen ikke er nogen guldgrube, det kan sandsynligvis være svært. Derfor er det også klart, at det her forslag ikke skal begrænse mulighederne for at skaffe den finansiering, som man skal ud og søge efter.

Men vi ser det som et perspektiv, at København er bevidst om, når der skal ske nogle store investeringer, at der bliver en folkelig og lokal forankring også. Der skal sikres åbenhed om de store byggeprojekter og investeringer, der skal være i fremtiden i kommunen. Det vil vi gerne fremme ved, at det bliver vurderet i forbindelse med udarbejdelsen af den her model.

Simon Strange (A): Det første, vi vil sige, det er, at vi glæder os ekstremt meget til, at multiarenaen nu ser ud til at blive en realitet igen.

Vi glæder os også over, at det bliver nærmest en folkelig begivenhed, at multiarenaen bliver noget for hele København, det bliver noget, som vi i den grad har manglet, og det er noget, som hele byen får gavn af.

Derfor er vi sådan set også med på SF's ændringsforslag her i forhold til de ambitioner, der ligger i at få den folkeligt forankret. Vi har sådan set sympati for, at man på alle mulige måder prøver at sørge for, at det her ikke bare er noget, der ligger ude i Ørestaden, men noget, som alle københavnere tager ejerskab omkring.

Alle forslag i den retning er selvfølgelig velkomne. Når det oven i købet også kan være med til at finansiere noget af det, så er vi i hvert fald med til at kigge på det, selv om det selvfølgelig, ligesom borgmester Mikkel Warming og andre sikkert vil påpege, har nogle indbyggede problemstillinger, men det må man så kigge på.

Det vigtigste er signalet om, at det her ikke bare er en multiarena i Ørestaden, det er hele Københavns og alle københavnernes multiarena.

Borgmester Pia Allerslev: Det er i forlængelse af det, som Simon Strange var heroppe og sige. Selvfølgelig skal vi tage imod alle de muligheder, der er for at skabe finansiering. Jeg tror måske, det er en lidt naiv forestilling at tro, at det her kan være med til at skabe den store finansiering, der kan bære det her igennem. Men jeg skal ikke stå i vejen for, at man i det videre arbejde undersøger, hvad vi kan gøre, men med fuldstændig de samme forbehold, som både borgmester Mikkel Warming og Simon Strange har udtrykt heroppefra.

Så bare, at man fra SF's side ikke tror, at med sådan et ændringsforslag så har man reddet multiarenaen og dermed også sikret, at alle københavnere nu går ned og køber en kupon på Rådhuset for at kunne være med til at støtte et i øvrigt fantastisk projekt, som vi jo alle sammen tror og håber på bliver realiseret inden for en overskuelig fremtid.

Katrina Feilberg (B): Fra radikal side er vi naturligvis også glade for, at der er fundet den her nye åbning for, at vi får en multiarena i København, fordi den har vi brug for. Den har været rigtig længe undervejs, og jeg synes, det er positivt, at der nu har været tilkendegivelser om, at der måske er en åbning for, at det kan lade sig gøre.

Vi støtter selvfølgelig også ændringsforslaget fra SF. Det er en rigtig god ide med den her lokale forankring. Og kan man få nogen til at købe nogle aktier i en multiarena, så synes jeg da, man skal være åben over for det, men det er klart, at man altid skal være realistisk om, hvad der måske lader sig gøre, og hvem der måske kunne finde på at byde ind. Det er måske ikke så mange, som vi kunne gå og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

tro. Vi har jo tidligere prøvet med mange andre ting at få private sponsorer, hvor det måske har været lidt sværere, end vi havde regnet med.

Men vi er selvfølgelig for.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg blev bare ikke særlig beroliget af SF's svar, fordi det nærmeste, man kunne svinge sig op til, det var, at det var sandsynligt, at det her ikke ville betyde, at store investorer kunne købe sig ind og få bestemmende indflydelse i multiarenaen.

Så medgiver jeg, at Realdania Fonden ikke er specielt åben. Jeg medgiver også, at Udviklingselskabet By & Havn også kan opfattes som ganske lukket. Det er så offentligt ejet, så det er, kan man sige, sådan set vores eget problem at få gjort noget ved det. Men at Københavns Kommune skulle være mere lukket end private aktionærer, det synes jeg dog er en overdrivelse i forhold til, hvor meget indflydelse SF faktisk har på Rådhuset. Det er en relativt stor dom over SF's egen indflydelse, synes jeg, hvis det er det, for jeg er ikke enig i, at Københavns Kommune er mere lukket som institution end private aktionærer. For en aktionær her er en aktionær på linje med alle mulige andre. Og det, jeg spurgte om, det var, hvilke begrænsninger vil SF mene, der skal lægges ind, og det fik jeg ikke noget svar på.

Jeg kan så se, og det ved vi jo godt, at det er forslag, som er lidt procesagtige, i det videre arbejde skal det undersøges osv. Jeg går ud fra, og det må overborgmesteren så gerne bekræfte, at det, der måtte komme ud af de undersøgelser, naturligvis lægges frem i Økonomiudvalg og Borgerrepræsentation til godkendelse, før det iværksættes. Vi kan godt lade denne SF-undersøgelse køre videre, men vi er ikke beroliget af svarene.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Først og fremmest vil jeg glæde mig over den store opbakning, der er i Borgerrepræsentationen fra alle partier, der har taget ordet i debatten, til, at vi arbejder videre med visionen om at få en multiarena i København. Det er godt for det videre arbejde, som bl.a. borgmester Pia Allerslev og jeg selv arbejder med.

Jeg lover på baggrund af det spørgsmål, som borgmester Mikkel Warming stillede, at enhver oplysning vil blive lagt frem i denne sag, også for Økonomiudvalget, og jeg ser også, at sagen forventelig vil komme tilbage til Borgerrepræsentationen i den videre proces.

Jeg glæder mig over, at vi kan samles om det at arbejde videre med projektet om at få en multiarena, og så vil jeg anbefale, at man stemmer for det forslag, der er fremsat af SF, fordi det er jo en undersøgelse af, om man kan få en bredere forankring af ejerskabet til multiarenaen. Jeg synes, det er fint, at det indgår i den videre proces, dog at det ikke må forsinke og forhindre os i at gøre store fremskridt. Så det vil vi så tage med.

Det har så givet anledning til, at der er flere, der har ønsket ordet.

Birthe Skaarup (O): Det er såmænd blot for lige at tilkendegive, at vi også i Dansk Folkeparti er glade for, at denne multiarena nu ser ud til at skulle se dagens lys om nogle år.

Vi synes, at København som hovedstad også skal have sådan en arena, og det er derfor, at vi er glade for, at den kommer. Nu skal der så arbejdes videre med den proces for, at vi kan få en model efter stiftelse af arenaselskabet, når der er lavet nogle forundersøgelser.

Det er såmænd blot for at støtte op om hele Borgerrepræsentationen, at vi kan se lyset her med denne multiarena.

Blot omkring ændringsforslaget så er det noget, vi også kan tilslutte os, at man laver den her undersøgelse.

Klaus Mygind (F): Jeg er enig med borgmester Mikkel Warming i, at det er en relevant problemstilling omkring indflydelse. Så derfor er det også en undersøgelse, og så må vi se, hvad den viser. Overborgmesteren har også sagt, at alle de ting vil blive fremlagt her i salen og i udvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Jeg synes sådan set også, hvis man ser lidt tilbage, at det også har været en relevant problemstilling omkring den åbenhed, som vi også selv i Københavns Kommune har omkring de her ting. Men det er klart, at det skal vi arbejde på bliver bedre i fremtiden.

Susanne Møller (C): Vi er glade for, at det ser ud til at lykkes. Vi vil rigtig gerne have denne multiarena, og det er klart, at økonomien skal undersøges. Så vi kan godt støtte indstillingen, men at det i øvrigt skal grundigt behandles videre i Økonomiudvalget.

Socialistisk Folkeparti fremsatte følgende ændringsforslag:

"Følgende foreslås indsat sidst i indstillingens 2. at:

I det videre arbejde skal det undersøges, hvordan finansieringsmodellen kan fremme, at byens borgere og lokale virksomheder og organisationer kan tegne aktier i Multiarenaen, så ejerskabet af Multiarenaen får en folkelig og lokal forankring og der sikres åbenhed."

Ændringsforslaget blev vedtaget med 45 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, V og Ø.

Den således ændrede indstilling blev godkendt uden afstemning.

=====

3. Modtagelse af gave fra IOC til træplantning (2009-144656)

Indstilling om,

1. at de bevillingsmæssige ændringer i bilag 1, som følge af IOC's gave på 0,372 mio. kr. til Københavns Kommune, godkendes. Indtægterne fordeles mellem Økonomiforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen,

2. at indtægterne på i alt 0,372 mio. kr. (50.000 euro) fra IOC fordeles som følger (i bilag 1 præciseres de bevillingsmæssige ændringer):

a. 0,282 mio. kr. til Teknik- og Miljøforvaltningen i år 2011 til plantning af træer på DSB-arealet vest for Mjølnerparken,

b. 65.000 kr. til betaling af fondsmoms, samt

c. 25.000 kr. til at dække et merforbrug afholdt af Økonomiforvaltningen i 2009 i forbindelse med modtagelse af gaven fra IOC samt dækning af udgifter til den officielle ceremoni.

3. at der gives en anlægsbevilling på 0,282 mio. kr. (2011 p/1) til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær Anlæg, funktion 0.28.20.3 (Grønne områder og naturpladser) i år 2011 til plantning af træer på DSB-arealet vest for Mjølnerparken. Anlægsbevillingen gives med forbehold for vedtagelsen af budget 2011.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4. Forretningsplaner i Københavns Brandvæsen (2009-170584)

Indstilling om,

1. at Københavns Brandvæsens forretningsplaner for at udvikle forretningsområderne autoservice, mundering og radio-televærksted tages til efterretning (bilag 1-3), samt

2. at det tilkendegives at Københavns Brandvæsen har mulighed for at få tildelt et lån på 2,8 mio. kr. under forudsætning af at det er afstemt med kommunens overordnede projekt omkring køretøjer. Be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

slutningen om lånet træffes i forbindelse med fremlæggelse af forslag fra Teknik- og Miljøforvaltningen om begrænsning af kommunens bilpark og udbud af kommunens nyanskaffelser af køretøjer som forelægges Økonomiudvalget inden sommerferien.
(Beredskabskommissionen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

5. Fordeling af trepartsmidler til kompetenceudvikling og senioraktiviteter i 2010 (2010-6837)

Indstilling om,

1. at det godkendes, at midler til kompetenceudvikling og senioraktiviteter – i alt 27.953 t. kr. – fordeles til udvalgene i henhold til indgåede aftaler med hovedorganisationerne, jf. bilag 1, 2 og 3,
2. at de 19.900 t. kr. heraf finansieres indenfor Økonomiudvalgets bevilling, fælles driftspuljer, funktion 6.45.51.1., mens 8.053 t. kr. finansieres af Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen), jf. bilag 4 for de bevillingsmæssige ændringer,
3. at udvalgene tildeles servicemåltal svarende til deres andel af de 27.953 t. kr., hvoraf 8.053 t.kr. findes ved at nedskrive bufferpuljen til servicemåltal under Økonomiudvalget med et tilsvarende beløb, samt
4. at det godkendes, at der til udvalgene overføres de neden for i indstillingen nævnte beløb. Funktion og bevilling er angivet i bilag 4.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6. Vedtægtsændring i Udviklingselskabet By & Havn I/S og Metroselskabet I/S (2010-26479)

Indstilling om,

1. at Økonomiforvaltningen får mandat til at tiltræde de af Udviklingselskabet By & Havn I/S og Metroselskabet I/S fremlagte forslag til vedtægtsændringer vedrørende valgperioden for medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7. Bevillingsmæssige ændringer - Marts 2010 (2010-33683)

Indstilling om,

1. at de foreslåede bevillingsmæssige omplaceringer på 827,5 mio. kr. af teknisk karakter godkendes, jf. bilag 1-5,
2. at de foreslåede bevillingsmæssige omplaceringer med likviditetseffekt på -122,6 mio. kr. godkendes jf. bilag 6,
3. at de medfølgende korrektioner af udvalgenes servicemåltal godkendes jf. tabel 1, samt
4. at udvalgenes servicemåltal i 2010, som er lig vedtaget budget 2010, løbende reguleres som følge af DUT-reguleringer, udmøntning af puljer mv. jf. nedenstående principper.
(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8. Forlængelse af åremålsansættelsen af adm. dir. Claus Juhl (2010-38030)

Indstilling om,

1. at åremålsansættelsen af Claus Juhl som adm. dir. under Økonomiudvalget forlænges i en fireårig periode frem til marts 2015.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så ønsker vi Claus Juhl tillykke med fortsat ansættelse som administrerende direktør i økonomiforvaltningen.

=====

9. Startredegerelse for lokalplan "Faste Batteri II" (2010-4600)

Indstilling om,

1. at der udarbejdes forslag til lokalplan "Faste Batteri II" på baggrund af vedlagte startredegerelse, bilag 1, samt

2. at der udarbejdes forslag til tillæg til Kommuneplan 2009 på baggrund af startredegerelsen samt vedlagte hvidbog, bilag 2.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget) (Initiativret)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Dansk Folkeparti har i Teknik- og Miljøudvalget benyttet sig af standsningsretten til at få sagen indbragt for Borgerrepræsentationen.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti synes, at det i denne sag er ærgerligt at skulle stemme nej til et lokalplanforslag, der ellers er meget lovende. Som projektplanen er fremlagt, ser det flot og visionært ud, og det indeholder gode ideer til boliger, daginstitutioner og andet, der vil være en gevinst for området.

Af en eller anden grund har man ment, at et ellers godt projekt også skal indeholde et moskébyggeri. Er der nogen, der kan forklare mig, hvorfor det lige skulle være en kommunal kerneopgave at sørge for, at der bliver plads til at opføre en moské? Vi vil ikke stemme for, at der opføres en moské på den grund, og slet ikke så længe det er uklart, hvem der rent faktisk skal finansiere byggeriet. Angiveligt er kredsen af finansielle kræfter bag opførelsen af denne moské bl.a. folk, som plejer omgang med den iranske præsident, som ingen i verdenssamfundet har noget godt at sige om.

Det er mig en gåde, at kommunen kan være interesseret i at få sådanne typer ind over finansieringen. Det vil være naivt at tro, at det er positivt at få stærkt fundamentalistiske kræfter til at finansiere byggeriet. Den signalværdi, der er i det, er ikke positiv eller passende for et demokratisk samfund, der til enhver tid bekæmper antidemokratiske kræfter. Vi kan kun anbefale, at moskébyggeriet fjernes fra projektet. Personligt håber jeg, at det sker, fordi så kan vi i Dansk Folkeparti stemme for et ellers udmærket og flot projekt.

Men vi har lavet et ændringsforslag, og det vil jeg lige læse op:

"At Borgerrepræsentationen vedtager, at den del af startredegerelsen, der anbefaler moskébyggeri, erstattes af en anbefaling af et byggeri af en idrætshal."

I takt med udbygningen af området med nybyggeri i Ørestad Syd og Bryggen mangler området en idrætshal. Dansk Folkeparti mener, at der er langt større behov for, at der opføres en idrætshal, der kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

gavne de mange beboere i området. I området er der nemlig mange unge og børnefamilier, og de vil kunne få stor gavn en sådan en idrætshal. (*Klapsalve*).

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der må ikke komme ytringer, heller ikke klapsalver fra tilhørere her i salen. Hvis det gentager sig, må jeg bede den pågældende om at forlade mødet.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Her er tale om et meget stort og spændende byggeri. Og nu hvor sagen vi standsning kommer i Borgerrepræsentationen, vil jeg da godt lige knytte et par bemærkninger til det.

Jeg vil ikke gennemgå hele byggeriet her, fordi det kan man jo læse i selve sagen, men sige, at vi i Teknik- og Miljøudvalget har været meget fascineret af den arkitektoniske nytænkning, der ligger i det her byggeri, og at vi også i udvalget har bedt om, at der bliver set nærmere på en række forhold, når lokalplanen skal udarbejdes.

Bl.a. vil vi gerne have set på skyggevirkningerne i forhold til de eksisterende boliger øst for grunden på Amagerfælledvej, så de minimeres, uden at den arkitektoniske ide går tabt. Vi vil også sikre os, at der er gode udendørs friarealer for børneinstitutionerne, og så vil vi også gerne sikre, at byggeriet kommer til at indeholde kollegier eller ungdomsboliger, som det var helt oplagt at lave her klos op og ned af universitetet. Det er blot for at nævne de væsentligste forhold, der har været diskuteret i udvalget.

Så er der hele spørgsmålet om moskeen. Der vil jeg sige, at i SF lægger vi vægt på, at vi har religionsfrihed. Islam udgør med over 50.000 muslimer den andenstørste trosretning i København. Vi skal ikke lave en moské til dem; de skal selv betale for den. I øvrigt går vi i SF ind for adskillelse af stat og religion, men vi vil gerne være med til at sikre, at de kan bygge en moské, hvis de selv betaler for den.

Så er der også det, som Lars Berg Dueholm har sat spørgsmålstejn ved i udvalget, nemlig om kommunen overhovedet lovligt kan bestemme, at der i projektet skal opføres en moské. Hertil vil jeg sige, at vi ikke stiller noget ulovligt krav om en moské, som man måske kunne få indtryk af, når man læser Lars Berg Dueholms protokolbemærkning. Der ligger et notat på bordene herom.

Startredegørelsen beskriver det projekt, der ønskes opført, herunder den moské, som grundejere har haft en dialog med Muslimernes Fællesråd om at bygge. Det ønske kan vi i lokalplanen tilgodese ved at fastlægge et område til kulturelle formål, f.eks. svarende til bestemmelsen i den gældende lokalplan. Vi kan altså i lokalplanen hverken tvinge grundejerne eller Muslimernes Fællesråd til at opføre en moské, men vi kan give muligheder for det, og det er det, vi gør.

I SF synes vi, at opførelsen af moskeen ville være et tilskud til mangfoldigheden i området, og derfor ser vi også meget gerne, at moskeen indgår i første fase af byggeriet.

Lise Thorsen (A): Hos Socialdemokraterne glæder vi os simpelt hen over, at det stykke jord, der i årevis har ligget mere eller mindre glemt hen, nu endelig ser ud til at blive bebygget. Jeg gør det specielt som lokal beboer. Det har set forfærdeligt ud, og jeg glæder mig til, at der langt om længe sker noget.

Vi glæder os over, at vi sikrer os, at der nu bliver skabt plads til kollegier, til arbejdspladser, til et islamisk kulturcenter, til boliger og til børneinstitutioner. Det er alt sammen noget, vi har rigtig god brug for i denne her by.

Vi glæder os over, at der bliver passet godt på det fortidsminde, som Faste Batteri er. Det har vi en tendens til at glemme i denne her debat.

Vi glæder os rigtig meget over at få skrevet ind i startredegørelsen, at hvis der bygges i etaper, så skal de arealer, der eventuelt ikke bliver bebygget i første omgang, bruges til fælles gavn. Vi glæder os over, at området på den måde bliver et spejlbillede af den mangfoldighed, vi har i København. Vi glæder os simpelt hen til at komme i gang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Morten Kabell (Ø): Dansk Folkeparti mener ikke, at det er en kommunal kerneopgave at skulle træffe beslutning om byggeriet af den ene eller anden bygning på dette område. Det er selvfølgelig spøjst. I Enhedslisten havde vi den klare opfattelse, at det faktisk er en kommunal kerneopgave at lave en lokalplan, når en bygherre ønsker det. Den kommunale kerneopgave har vi det faktisk ganske fint med i Enhedslisten, at vi også lever op til i det her tilfælde.

Vi har ingen problemer med det byggeri, der foreslås. Arkitektonisk er det samlede byggeri utrolig spændende, utrolig flot. Det vil sætte sit præg på et område, som godt kan bruge et arkitektonisk meget markant og meget flot byggeri.

Det vil samtidig fylde et område ud, der, som Lise Thorsen sagde, har ligget brak rigtig, rigtig længe, og som derfor faktisk trænger til at blive brugt til noget andet end det naturligvis meget anerkendelsesværdige formål det er at lufte hund. Så som sådan har vi det rigtig godt med området.

Vi stiller os ganske tvivlende, når Bjarke Ingels Group laver store byggerier i København, men vi har ingen problemer med det her. Det tager hensyn til sine omgivelser, og i de ændringer, der er diskuteret i udvalget, og som forvaltningen tager med tilbage til selve lokalplanarbejdet, er også indarbejdet en bedre indplacering i forhold til de naboer, der måtte være.

Derfor ser vi faktisk frem til, at byggeriet kommer i gang, vi ser frem til, at vi kan få lokalplanen over stepperne. Som helhed må vi sige, vi er rigtig glade for, at vi langt om længe kan få vedtaget en startredegørelse, så vi kan få en lokalplan for dette område.

Lars Berg Dueholm (V): Ja, selv om jeg kommer fra et af de små partier her i Borgerrepræsentationen, så håber jeg stadig væk, at det er argumenternes kraft og ikke antallet af medlemmer, som er det afgørende.

I Venstre er vi intet mindre end meget stærkt begejstrede for projektet. Vi synes, at den arkitektoniske fremtoning er fremragende. Vi synes, det er arkitektur i verdensklasse, og vi synes, det er noget, som København i almindelighed og Amager også i særdeleshed trænger til, et projekt som det foreliggende, også med den bygningshøjde og med den bygningstæthed, der er tale om.

Vi har imidlertid et enkelt lille problem, og det er sådan set ikke moskeen. Vi synes også, at det er ganske udmærket, at der bliver opført en moské i København, ligesom vi også synes, det er udmærket, at der bliver opført nye kirker eller synagoger eller hvad det i øvrigt måtte være.

Men vi synes også, at kommunen skal afholde sig fra at promovere religiøse bygninger og religion i almindelighed. Den startredegørelse, der ligger nu, afspejler på ingen måde de juridiske spilleregler, som kommunen skal holde sig inden for, når vi taler lokalplaner og her før startredegørelser. Kommunen kan ikke fastsætte, at en bestemt bygning skal bruges til et religiøst formål, for slet ikke at tale om, at bygningen skal bruges til en bestemt trosretning. Så det, at i startredegørelsen nævnes ordet moské 25, 30, 50 gange, afspejler slet ikke den juridiske virkelighed.

Det, som vi ønskede fra Venstres side – og derfor har vi afgivet en protokolbemærkning, som vi ønsker videreført her i dag, den vil I kunne se i notatet, der er omdelt – var sådan set ikke, at man skulle skrive, at der skulle være en moské. Vi ønskede blot, at der i startredegørelsen skulle indføres, at der er et krav om en kulturel bygning af den givne størrelse på det givne sted, og at denne eksempelvis kunne anvendes til religiøst brug, moské eller andet.

Det var sådan set det, vi ønskede, og det ville afspejle den juridiske virkelighed, kommunen befinder sig i. Men i stedet har man valgt at plastre startredegørelsen til med politiske ambitioner om moskébyggeri på grunden, og det synes vi ikke er det, som en startredegørelse skal afspejle.

Jakob Næsager (C): Den Konservative Gruppe synes også, det er et meget fint byggeri. Det er et flot byggeri, det passer arkitektonisk rigtig fint ind i området i forlængelse af Ørestaden. Og derfor er det et nyskabende, og det er et meget spændende byggeri, der passer på det sted, hvor det skal opføres. Så derfor vil vi meget gerne støtte forslaget her.

I lokalplanen står der for så vidt angår den specifikke bygning, som er udråbt som moské, at den netop skal anvendes til moské. I udvalget bakkede vi op om, at der skulle være en bredere formålsbe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. marts 2010**

stemmelse for den pågældende bygning, så det bliver til kulturelle formål. Vi er ikke enige i, at det skal øremærkes til en bestemt religion, men tværtimod, at den skal kunne anvendes til hvad som helst inden for kulturelle formål.

Vi mener, at der skal være mulighed for religionsfrihed her i landet, og derfor skal der også være mulighed for at opføre moskeer. Men det skal ikke være sådan, så den kun kan bruges til moské. Hvis nu ikke muslimerne kunne blive enige om at opføre en moské på grunden, så skal det ikke være sådan, at der ikke kan opføres andre ting der. Muslimerne har jo ikke haft det store held med at blive enige i Mellemøsten, så at de skulle kunne blive enige på Amager om, at alle muslimske retninger skulle kunne dyrke deres gud i netop den her bygning, det er jeg noget tvivlende over for.

Så derfor støtter vi Venstres ændringsforslag, ligesom vi gjorde i Teknik- og Miljøudvalget, om, at bygningens formålsbestemmelse skal være kulturelle formål og ikke nødvendigvis øremærket til en moské.

Hvis jeg lige skal knytte en bemærkning til Dansk Folkepartis ændringsforslag om at anvende det til idrætsformål, så må jeg henvise til startredegørelsen, side 2, hvor der står, at foyerrummene skal anvendes til wellnessanlæg med svømmehal, markedshal, idrætsfaciliteter og legepladser. Så jeg synes, at det formål allerede er tilgodeset i den her startredegørelse.

Hvis vi bakker op om det ændringsforslag, at formålet med den pågældende bygning skal være kulturelle formål, så synes jeg, at Dansk Folkepartis forslag rummes inden for den formålsangivelse.

Carl Christian Ebbesen (O): Mange tak. Vi ved, at der har været et projekt, der har ligget klar meget, meget længe. Vi ved også, at det på mange områder har været et stort og et flot projekt med boliger, erhverv, butikker. Nu er der diskuteret ungdomsboliger, café og andet, herunder selvfølgelig også en moské, der er koblet på det her projekt.

Jeg synes, det er ærgerligt, at et så godt projekt bliver forsinket af, at vi på et tidspunkt i Borgerrepræsentationen her har stillet krav om, at der skal opføres en stormoské på grunden. Vi ved stadig ikke, om der kan findes tilstrækkelig finansiering til det. Vi ved ikke, om bygherre vil gå i gang med at bygge alle de gode ting, som vi gerne vil have alle sammen.

Så i virkeligheden kunne vi gøre investor og københavnernes en tjeneste ved at slække på kravene ved netop at sige, lad os nu få kravet om, at der skal opføres en moské, taget ud af den her startredegørelse, fordi vi derved er med til at fremme det, vi gerne vil have. Det er nemlig, at der bliver bygget på grunden derude på Artillerivej, og at vi sørger for, at vi får nye boliger, erhverv, butikker, ungdomsboliger fremmet så hurtigt som overhovedet muligt. Det er god, sund fornuft, at vi slækker på de krav.

Men hvis vi endelig skal noget, jamen så er det, at Dansk Folkeparti har kigget lidt på, at det er et område, hvor det er, at København generelt er dårligt betjent med idrætsfaciliteter, og derfor har vi foreslået, at man kunne erstatte moskeen med idrætshal derude. Det vil jeg selvfølgelig anbefale, at vi får fremmet.

Men det, der selvfølgelig er det afgørende for Dansk Folkeparti, det er sådan set, at vi kan komme i gang med byggeriet derude, med alle de boliger og erhverv og butikker, som vi alle sammen gerne vil have, og så dropper det horrible krav, at der skal opføres en moské på grunden derude. Jeg tror, vi kunne komme hurtigere i gang, jeg tror, det ville gavne byen meget, meget mere.

Vi kan i det hele taget få en positiv udvikling af området derude, hvorimod vi, hvis vi fastholder kravet om en moské på grunden, faktisk risikerer det modsatte, nemlig at området ikke bliver lige så attraktivt, som det ville være, hvis det var, at der var en idrætshal opført på grunden derude.

Signe Goldmann (F): Jeg synes også, det er et vanvittigt flot byggeri, og det gælder i øvrigt også mosképlanerne derude, et rigtig, rigtig flot byggeri, hvis I har set det, det har I sikkert, de fleste af jer.

Det, der får mig til at reagere, fordi jeg synes, Bo Asmus Kjeldgaard har sagt det meste af det, jeg egentlig vil sige om selve byggeriet, er bl.a. Dansk Folkepartis ændringsforslag. Når man læser protokolbemærkningen fra teknik- og miljøudvalgsmødet, der er en protokolbemærkning fra Dansk Folkeparti, det er en længere protokolbemærkning, men et af hovedspørgsmålene går på, hvordan moskeen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

skal finansieres. Jeg kunne sådan set godt tænke mig at spørge, nu har man så stillet et nyt forslag, fordi åbenbart det her med præcis, hvordan det bliver finansieret, er rigtig vigtigt, hvordan man havde forestillet sig, at idrætshallen skulle finansieres.

I øvrigt, hvis man kender nogen, der har penge tilovers, som gerne vil finansiere en idrætshal, så vil jeg da sige, at jeg i hvert fald er ret åben for at prøve at se, om vi kan finde nogle andre steder, hvor man kan placere en idrætshal, hvis der er nogle, der gerne vil betale det.

I forhold til Lars Dueholm har jeg det sådan, altså jura er jo jura, og det ændres jo ikke af, om der står moské eller f.eks. moské, tror jeg, det er formuleret i papirerne. Men når man nu ved, at det er en moské, som der er planer om at bygge, så synes jeg, det er fuldstændig naturligt, at man også skriver det. Desuden har jeg det personligt sådan, at jeg vil sådan set gerne have, at muslimerne i København får en rigtig flot moské, som de kan blive rigtig glade for.

Anna Mee Allerslev (B): Jamen i Det Radikale Venstre er vi også rigtig glade for startredefølelsen, og ligesom alle de andre partier er vi også rigtig glade for den flotte arkitektoniske løsning, der er fundet.

Vi har stillet forslag om, at vi skal fremme kollegieboliger på grunden, og hvis der også kommer en moské, så ser vi kun det som et kæmpe plus. Vi arbejder for en mangfoldig by, hvor der er plads til unge og gamle og muslimer og kristne og jøder, og derfor så synes vi, at den her grund og den her løsning, der er fundet, er et rigtig godt eksempel på, hvordan vi får et mangfoldigt København.

Lars Berg Dueholm (V): Det, som bringer mig på talerstolen her i anden omgang, det er blot, at jeg ved en forglemmelse ikke nævnte, at vi naturligvis her i salen genfremsætter det ændringsforslag, vi også havde i udvalget, som går ud på, at der i startredefølelsen skal gives en præcisering af, at den, hvis vi nu kalder den den omstridte bygning, alene juridisk set kan reserveres til kulturelle formål og ikke til religiøse, herunder islamiske formål.

Lise Thorsen (A): Jamen jeg synes da, det er helt reelt at være bekymret for, om den moské bliver bygget eller ej, fordi der er jo reel bekymring for, om noget som helst bliver bygget eller ej, sådan som økonomien ser ud lige nu. Det er jo lige præcis derfor, at vi har fået skrevet ind i planerne, at der skal gøres noget ved den del af grunden, som kommer til at ligge midlertidigt ubebygget, lige præcis derfor. Så det er da helt rimeligt, men det gælder altså for hele grunden, at man skal være bekymret for det.

Jeg tilslutter mig Jakob Næsagers bemærkninger om, at selvfølgelig skal vi have idræt, og det er der masser af i den plan, vi har nu.

Jeg er lidt overrasket over, at Dansk Folkeparti pludselig er så bekymret for, om vi nu også får sportsfaciliteter nok i København, men jeg glæder mig til samarbejdet om idrætsfaciliteter andre steder i byen.

Jeg havde, måske lidt naivt, tænkt, at vi kunne undgå at tage den moskédiskussion i aften, eller rettere, at det ikke blev den, der blev det bærende, men det kan vi jo ikke. Derfor så vil jeg godt lige afslutte med den.

Vi har i forvejen moskeer, islamiske kulturforeninger og det, der ligger midt imellem, i København. Vi har faktisk 32, har jeg talt mig frem til. Vi har en meget smuk russisk kirke, vi har en imponerende synagoge, som begge er af ældre dato. Og så får vi så måske nu en moské af nyere design. Det er fint, hvad er problemet? Hvis man tænker på terrorisme, det ved jeg godt, at Dansk Folkeparti markedsfører med det samme, lige så snart man ser en moské, så er det bare for naivt, for hvis nogen har planer i den retning, så finder de nok ud af at tale sammen, hvad enten vi har en moské på Faste Batteri eller ej, eller i det hele taget, hvad enten vi har en fysisk bygning eller ej.

Vi har danske kirker i udlandet, de er bygget for indsamlede midler, og nu får vi så måske en moské, der også er bygget for indsamlede midler. Det er klart, at vi skal holde landets love, men som lokalpolitiker så skal vi alene sørge for, at rammerne omkring byggeriet er i orden og på plads. Vi skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

ikke tage stilling til en hel religion. Og vi skal slet ikke, og vi må heller ikke blande os i, hvordan kommunens grundejere finansierer deres byggerier.

Carl Christian Ebbesen (O): Næh, det er ikke sikkert, vi behøver, eller at vi ikke må interessere os for, hvordan grundejere finansierer deres byggeri, men det, vi dog skal, eller det, vi er i gang med her, det er jo, at vi stiller krav om, at der skal opføres en moské. Det er i øvrigt også den diskussion, som Venstre og Konservative har heroppe. Kan vi ikke bare lave en lokalplan, en ramme for, at man må opføre noget kulturelt? Næh, det er ikke nok for Borgerrepræsentationen. Her forlanger flertallet, at det er en moské, der skal stå derude, og det er i virkeligheden det, der er bekymrende.

Til Signe Goldmann – det var egentlig derfor, jeg tog ordet – der spørger lidt til alligevel det her med finansieringen, hvordan Dansk Folkeparti vil finansiere en idrætshal: Altså i virkeligheden er det, der bekymrer mig allermost, at det bliver københavnernes, der kommer til at være med til at finansiere den her moské. For jeg tror, at det, der sker, det er, at bygherre vælger at bygge hele projektet derude, og for at få lov til at bygge det her projekt, så skal der stå en moské på grunden.

Så jeg tror i virkeligheden, at de gør det, at de tjener nogle penge på boligerne og på erhvervet derude, der så kan bruges til at finansiere moskeen og dermed udleje den billigt. I virkeligheden, bliver det her ført ud i livet, så er der stor risiko for, at det er Ritt Bjerregaards oprindelige billige boligprojekt, nemlig at for at give tilladelse til at opføre boliger, så skulle der stilles krav om, at man skulle udleje nogle af boligerne billigt.

Det er i virkeligheden det samme, vi er i gang med her, at vi stiller krav om, at der skal være en moské på grunden, og da der for øjeblikket ikke er folk, der har råd til at bygge den selv, så bliver det danske midler, der skal finansiere opførelsen af den her moské, og så bliver den lejet videre ud. Det er klart, at der kan være en investor her, der har interesse i at tjene penge på boliger og erhverv og så have et tab på moskeen, men samlet set giver det et overskud. Det synes jeg er bekymrende.

Men i virkeligheden er den finansieringsmodel, som Dansk Folkeparti kunne forestille sig for idrætshallen, kan jeg sige til SF's Signe Goldmann, at vi beder bygherre om at bygge den, og så at der bliver lavet en lejeaftale med Københavns Kommune med henblik på at benytte sig af denne idrætshal.

Dansk Folkeparti fremsatte følgende ændringsforslag:

"Ændringsforslag 1 (Æ1):

"Nyt "at" foreslås:

At Borgerrepræsentationen vedtager, at den del af startredegørelsen, der anbefaler moskébyggeri, erstattes af en anbefaling af et byggeri af en idrætshal".

Venstre genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"Ændringsforslag 2 (Æ2):

"Det ønskes indarbejdet i lokalplanen, at kommunen ikke i forbindelse med udarbejdelse af lokalplanen kan stille krav til det nærmere kulturelle formål i den i projektet angivne bygning B – i startredegørelsen benævnt som moské."

Det af Dansk Folkeparti fremsatte ændringsforslag Æ1 blev forkastet med 36 stemmer imod 4. 6 undlod.

For stemte: O.

Imod stemte: A, B, C, F og Ø.

Følgende undlod at stemme: V.

Det af Venstre genfremsatte ændringsforslag Æ2 blev forkastet med 32 stemmer imod 10. 4 undlod.

For stemte: C og V.

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Følgende undlod at stemme: O.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

- " SF, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre er begejstrede for den flotte arkitektoniske værdi i projektet.
- SF, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre finder det væsentligt, at forvaltningen nøje vurderer forholdet mellem fortidsmindet Faste Batteri og bebyggelsen, så dette rekreative areal får den fornødne kvalitet.
 - SF, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre finder bebyggelsens skyggevirkninger på de eksisterende boliger øst for grunden mod Amagerfælledvej er for voldsomme, og ønsker projektet bearbejdet både i f.t. skyggevirkning og bybilledet i den ende af projektet - uden at den arkitektoniske idé går tabt.
 - SF, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre ønsker gode udendørs friarealer for børneinstitutionerne og ønsker at sikre, at dette indgår i den videre dialog om projektet frem til lokalplanforslaget.
 - SF, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre lægger vægt på, at Batteriet kommer til at indeholde kollegie- og/eller ungdomsboliger, som er logiske i f.t. beliggenheden ved universitetet.
 - SF, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre ser gerne, at moskeen indgår i fase 1 af byggeriet.
 - Såfremt byggeriet gennemføres i faser, jf. side 7, skal det sikres, at de omkringliggende områder ikke ligger brak hen."

Venstre og Det Konservative Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Venstre og Det Konservative Folkeparti synes, at forslaget er arkitektonisk spændende. Idet kommunen dog ikke lovligt kan bestemme, at der i projektet skal opføres en moské - men alene, at der skal opføres en bygning til kulturelle formål - ønsker Venstre og Det Konservative Folkeparti dog, at startredegerelsen havde klargjort dette. Venstre og Det Konservative Folkeparti ser i øvrigt positivt på et kollegium eller lignende på området. "

=====

10. Forslag til lokalplan "Sundbyvang" (2010-6340)

Indstilling om,

1. at lokalplanforslag "Sundbyvang" vedtages med henblik på offentliggørelse,
2. at lokalplanforslaget offentliggøres i to måneder, samt
3. at dialogstrategien omfatter en hjemmeside for lokalplanforslaget, og der gennemføres et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

11. Forslag til lokalplan "Sundbygaard" (2010-5913)

Indstilling om,

1. at lokalplanforslag "Sundbygaard" vedtages med henblik på offentliggørelse,
2. at lokalplanforslaget offentliggøres i to måneder, samt
3. at dialogstrategien omfatter en hjemmeside for lokalplanforslaget, og der gennemføres et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

12. Moderniseringsplan 2010 (2010-19563)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender,
 - a) at plejehjemmet Norges Minde omdannes til rehabiliteringscenter,
 - b) at plejehjemmet Vigerslevhus omdannes til rehabiliterings- og akutplejecenter,
 - c) at beboerne på plejehjemmet Norges Minde overflyttes til det ombyggede plejecenter Ryholtgård,
 - d) at beboerne på plejehjemmet Vigerslevhus overflyttes til det nybyggede plejecenter på Verdisvej,
 - e) at det selvejende plejehjem Plejebo overflyttes til det nybyggede plejecenter Langgadehus,
 - f) at akut plejeenheden på Fælledgården overflyttes til plejehjemmet Vigerslevhus,
 - g) at Plejecentret Rønnebo afvikles i forbindelse med åbningen af det ombyggede plejecenter Tingbjerg Plejehjem,
 - h) at plejehjemmet Gl. Kloster afvikles og beboerne overflyttes til henholdsvis Rosenborgcenteret og det ombyggede plejecenter Ryholtgård, samt
 - i) at driftsoverenskomsten med det selvejende plejehjem Hermann Koch Gården opsiges og beboerne overflyttes til henholdsvis det ombyggede plejecenter Dr. Ingrid's Hjem og det nybyggede plejecenter Langgadehus. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester **Ninna Thomsen**: Det er faktisk en ret stor plan, vi laver her, det er faktisk en ret stor omrokering, eller hvad man kalder det, i hvert fald en rigtig stor ændring i mange københavnernes liv.

Med det her forslag flytter vi rundt på en masse ældre, vi skaber 412 nye boliger. Det er sådan, at mange af de boliger, vi har i dag på de københavnske plejehjem, det er 1-rums boliger, der er meget dårlig plads, der er samtidig også et meget lille toilet. Hvad betyder det så? Det betyder sådan set, at vi i dag ikke kan tilbyde vores ansatte ordentlige arbejdsforhold, når de skal hjælpe den ældre i bad, når de skal hjælpe den ældre på toilettet.

Så derfor er jeg rigtig, rigtig stolt af den her plan. Det betyder flytningen af ældre borgere, og det kan også være en hård proces, men jeg ved, at forvaltningen gør rigtig meget for at sikre en god og skånsom flytning. Det gør f.eks., at hovedparten af de berørte ældre faktisk genhuses i deres eget lokalområde, og at de bliver flyttet sammen med det personale, de kender, og de ældre, de i øvrigt kender.

Så vil jeg bare afslutningsvis sige, at vi jo ikke er i hus med det her. Der er fortsat rigtig mange ældre i København, der bor i 1-rums boliger, og det håber jeg, vi fremadrettet kan gøre noget ved.

Jakob Hougaard (A): Der er nok rigtig mange, der har en videregående uddannelse, som har indledt deres studietid ved at bo i et kollegieværelse på 14 m², og man har oplevet glæden, når man var færdig med studiet til at kunne flytte i noget større.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Jeg tror, at mange ikke rigtig tænker over det, men der kommer måske også en dag, hvor man igen havner i et værelse på størrelse med det her kollegieværelse. Det tror jeg egentlig ikke, at de fleste har særlig meget lyst til og nok ikke nogen af jer, der er bedre vant. Det er faktisk det, som er situationen her for mange ældre, og som jo sådan set også er det, man løser med den her moderniseringsplan, som jo er meget positiv ved, at man faktisk får skabt nogle ordentlige forhold for ældre, når man nu alligevel er i den situation, at man skal ændre på volumen, og der skal ske en tilpasning af de her forskellige centre.

Det er naturligvis, som borgmesteren sagde, en svær beslutning. Det kræver en dialog, det kræver en tid i forhold til de ældre, sådan at de er med på ideen. Det tror jeg og håber på, at man i sundhedsforvaltningen vil mestre sådan, at den her plan, som er utrolig godt tænkt, også bliver udført på en måde, så de ældre oplever det som en god ændring i deres liv.

Under alle omstændigheder synes jeg, at det er utrolig flot, at vi i København i en tid med smalkost i kommunerne rent faktisk er i stand til at skabe forbedringer for de ældre her i vores by. Det er noget, som Socialdemokraterne er meget opsat på sker.

Birthe Skaarup (O): Sådan en stor plan skal naturligvis have nogle ord med på vejen, fordi det at flytte ældre mennesker fra et plejehjem til et andet, er en proces, man skal være meget varsom med. Man skal også være nænsom omkring hele flytningsprocessen. Der vil ske rigtig mange af de her flytninger i årene fremover. I har selv og den tidligere Borgerrepræsentation har selv lavet en plan for dette område. Det, der er så vigtigt efter vores vurdering, det er, at det skal ske med respekt for beboerne, men så sandelig også for personalet.

Det er en stor rocade, som skal sættes i gang. Selve indstillingen viser det også. 412 nye, moderniserede plejehjemspladser åbner i 2010, og samtidig afvikles 428. Det er en stor og omfattende proces, og jeg må sige, at man på forvaltningsplan faktisk har gjort det rigtig godt. Der skal noget til at foretage sådan en proces, og Dansk Folkeparti håber selvfølgelig også, at denne proces forløber rigtig godt.

Demografien har gjort, at vi må foretage nogle ting på dette område. Vi synes, at samtidig med at de ældre føler sig godt til rette på et plejehjem, hvor der kun er ét rum, så skal vi se på, at det her rummer en moderne plejebolig for alle de ældre med både køkken og toilet, som det også tidligere er sagt.

Selve planen løber frem til år 2014, hvor vi skal i gang med flere moderniseringsplaner. Men i dag så er det altså planen med de første 412 pladser, som vi skal tage stilling til, og det gør vi med glæde i Dansk Folkeparti. Men der er selvfølgelig nogle kriterier, vi godt vil påpege, og det er, at plejehjemsbeboerne så vidt muligt genhuses i de lokalområder, hvor de har boet, at personalet som udgangspunkt flytter med beboerne, og også, at en flytning sker i respekt for borgerens frie valg.

Der har været rejst flere spørgsmål i udvalget om denne rokering, og vi har også haft foretræde fra to plejehjem, som har påpeget nogle ting omkring beslutningen, hvor de selvfølgelig synes, at det er gået for hurtigt. Nogle af dem påpeger, at de har guld gående, og det guld vil de selvfølgelig godt passe på, at det kommer videre i forløbet med pasning af de ældre. Jeg synes, det er vigtigt at få sagt det her i dag, at der er noget meget engageret personale rundt omkring, som der skal tages hensyn til, og man skal bruge bedst praksis i forhold til information om det, der skal ske fremadrettet.

Når det er sagt, ja, så er det som sagt de her gode, moderne faciliteter, som de ældre får. Jeg er helt overbevist om, at vi her i Borgerrepræsentationen vil høre noget utilfredshed med, hvordan det er gået. Men jeg synes som sagt, at der er taget højde for nogle ting.

Venstre har i udvalget fået tilført protokollen en bemærkning til sagen, og den ønsker vi at videreføre her i Borgerrepræsentationen, og desuden ønsker vi også at få tilføjet, at personalet i god tid skal informeres om deres fremtidige jobmuligheder.

Med disse ord tilslutter vi os den indstilling, der er i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Susanne Møller (C): Vi tilslutter os også hele planen. Det er en flot plan, men vi er også optaget af, at man flytter de ældre, som er skrøbelige personer, på en god måde. Det er jeg også sikker på, at forvaltningen virkelig har bestræbt sig på, men det er klart, at det skaber utryghed, når man hører, at ens plejehjem skal lukkes. Så det skal man virkelig bestræbe sig på at gøre i rigtig god tid og måske endda også fortælle, når man visiterer til de pladser, at man nærmer sig, at de skal til at flytte.

Det, jeg også har lyst til at fremhæve, det er netop, at vi i København har lavet rehabiliteringspladser, akutte plejehjemsenhedspladser, sådan så vi kan hjemtage færdigbehandlede patienter fra hospitalerne. Det er rigtig godt, og det vil jeg meget opfordre til, at vi hele tiden følger, så vi kan følge med det antal, der er brug for i kommunen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Venstre ønskede at videreføre sin protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Dansk Folkeparti valgte at tilslutte sig:

" Venstre ønsker, at forvaltningen udarbejder konkrete principper om, hvordan man i fremtiden flytter beboere i plejeboliger. Disse principper skal omfatte de menneskelige hensyn, f.eks. inddragelse af relevante parter, information, dialog med brugerne, hensyn til ægtefæller og hvilken bydel beboerne oprindeligt kommer fra."

=====

13. Politik for anvendelse af faciliteter i Københavns Kommune (2010-27048)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender "Politik for anvendelse af idrætsfaciliteter i Københavns Kommune", jf. bilag 1.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14. Billedkunstudvalgets beretning 2009 (2010-33877)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender Københavns Billedkunstudvalgs beretning for 2009.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15. Udpegning af bestyrelsesmedlem til Træningsskolen (2010-29126)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen udpeger borgmester Klaus Bondam som medlem af bestyrelsen for Træningsskolen for perioden 1. maj 2010 til 30. april 2014.

(Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

16. Københavns Kommunes deltagelse i KL temamøde og politisk forum 2010 (2010-46177)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen anmoder medlemmerne af Borgerrepræsentationen om at deltage i Politisk Forum – Teknik og Miljøkonference den 28.-29. april 2010 og KL's sociale temamøde den 27.-28. maj 2010,
2. at Borgerrepræsentationen beslutter at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til de medlemmer, som har valgt denne ordning, samt
3. at udgifterne for medlemmernes deltagelse i arrangementerne afholdes inden for Økonomiudvalgets budgetramme, idet der anvises kassemæssig dækning på bevillingen økonomisk forvaltning, drift, funktion 6.42.41.1.
(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

17. Forespørgsel til overborgmesteren om demografi og budgetmodeller (2010-45904)

Overborgmesteren bedes oplyse, hvad han har tænkt sig at gøre for at sikre en ny budgetmodel, der i tilstrækkeligt omfang tilgodeser udviklingen på handicapområdet i København.
(Stillet af Dansk Folkeparti)

Finn Rudaizky (O): Hvis man har lyst og tid til det, så kan man lave statistik på, at sager, der bliver rejst her i Borgerrepræsentationen, har en procentuelt større chance for at blive gennemført, og specielt hvis det sker mange gange.

Men Dansk Folkeparti har i hvert fald i relation til byens handicappede rejst spørgsmålet ved flere lejligheder. Det er ikke, fordi vi på nogen måde ønsker at tage patent på at ville gøre noget godt for de handicappede, det er ikke kun det, som problemet drejer sig om. Men det drejer sig om den model, som Københavns Kommune har benyttet sig af, altså fordelingsmodellen for pengene, der ikke i tilstrækkelig grad tager højde for, at der kommer flere og flere svært handicappede borgere. Det er for øvrigt også en tendens, som er i det øvrige land.

Den nuværende utidssvarende demografimodel her i København må derfor efter Dansk Folkepartis opfattelse afløses af en ny og tidssvarende model, der sikrer de nødvendige midler, som skal til, for at mennesker med handicap kan leve et værdigt liv.

I forrige periode rejste Dansk Folkeparti spørgsmålet ved flere lejligheder. Vi formåede ikke, det må vi erkende, at overbevise den forrige overborgmester om hensigtsmæssigheden i, at dette forhold burde ændres. Men jeg vil godt understrege, at vi var faktisk utroligt glad for, at den nuværende overborgmester, Frank Jensen, i valgkampen tog det her spørgsmål op. Han tilkendegav, at han ville arbejde for en ny budgetmodel, der i større udstrækning tilgodeser handicapområdet. Jeg har også noteret mig, at der i selve økonomimodellen er en bemærkning om, at hele denne problemstilling skal indarbejdes i den nye økonomimodel.

Men når vi rejser det i dag alligevel, så er det, fordi vi har set, at mange af den slags beskrivelser er blevet ændret undervejs. Så derfor vil vi gerne være helt sikre på, at vi nu virkelig taler om, at der er et reelt ønske om det. Det, jeg så vil understrege, det er, at hvis det fortsat er Socialdemokraternes holdning og ønske, hvis det også er et flertals ønske her, så ser vi frem til en meget, meget fin dialog om det her helt åbenbare problem, også således, at det forhåbentlig kan ende med en værdig løsning for de handicappede, som ikke har fået midler nok til de helt basale ting.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det, jeg giver ordet til mig selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Handicapområdet har indiskutabelt været udsat for et udgiftspres over de seneste år. Dette er en generel udvikling på landsplan, hvor det specialiserede socialområde er udsat for økonomisk pres. Derfor har vi også anmodet KL om at tage problemstillingen op i forbindelse med forhandlinger med staten. Det skete på KL's topmøde i Ålborg for ganske nylig.

Umiddelbart har den nuværende demografireguleringsmodel i Københavns Kommune ikke kunnet følge med udviklingen på handicapområdet. Det har også betydet en politisk prioritering af området i form af adskillige tillægsbevillinger i løbet af 2009, ligesom der i budgettet 2010 blev givet et varigt løft af handicapområdet på 29,5 mio. kr. ud over den årlige demografiregulering. Dertil kommer 10 mio. kr. årligt i 4 år til bedre dagtilbud for handicappede samt varige driftsmidler til 64 nye handicapboliger, som er bevilget fra og med 2013.

I forbindelse med Økonomiudvalgets behandling af de økonomiske rammer for budget 2011, det såkaldte indkaldelsescirkulære, blev det besluttet, at økonomiforvaltningen i samarbejde med socialforvaltningen skal fremlægge en ny budgetmodel for handicapområdet til brug ved prioritering af udgiftsbehov for det specialiserede socialområde i budgetforhandlingerne.

Den nye budgetmodel skal basere sig på antallet af handicappede frem for den generelle udvikling i befolkningen. Socialforvaltningen og økonomiforvaltningen har primo marts nedsat en arbejdsgruppe med henblik på at udarbejde en ny model.

Den nuværende udfordring består i tilvejebringelse af et tilstrækkeligt objektive og valide datagrundlag vedrørende antallet af handicappede og deres tyngde.

Det er dog vigtigt i forbindelse med udarbejdelsen af en ny budgetmodel at fastholde, at handicapområdet ikke er en ustyrbart størrelse. Området er i en vis udstrækning styrbart, hvorfor det også kun er en del af området, der i dag demografireguleres. Det er vigtigt altid at arbejde med god økonomistyring og effektivisering.

Endelig skal en budgetreguleringsmodel, uanset hvordan denne er konstrueret, finansieres af det økonomiske råderum. Vi kan indføre nok så meget automatik, men det fritager os ikke for i sidste ende at skulle foretage nogle prioriteringer i forbindelse med budgetforhandlingerne. Det er ikke altid lette valg, vi skal træffe. Det tror jeg, den samlede Borgerrepræsentationen har oplevet gang på gang.

Så vi arbejder videre med sagen, det er svaret på den forespørgsel, som er rejst her i dag, og vi vender tilbage i forbindelse med budgetforhandlingerne i 2011, og der ligger altså nu et arbejde, som er i god gænge, mellem økonomiforvaltningen og socialforvaltningen for at se på en anden model end den, der har været brugt hidtil.

Borgmester Mikkel Warming: Tak for det. Jeg er rigtig glad for, at debatten om budgetmodeller på handicapområdet er blevet rejst, for den er utroligt vigtig.

For det er jo rigtigt, som det er blevet nævnt både af forespørgeren og af overborgmesteren, at der kommer flere og flere mennesker med handicap i København. Det gør der i hele landet, det gør der faktisk i hele Europa, det er en europæisk tendens. Det handler om mange ting, dygtigere læger og hospital, ofre for trafikuheld overlever i dag i højere grad end tidligere, for tidligt fødte børn overlever, mennesker med handicap lever meget længere, end de gjorde før i tiden. Det er alt sammen rigtig godt, men det medfører også et udgiftspres.

Vi er blevet meget bedre til at opdage og diagnosticere de lidelser, børn har. Antallet af børn i København med diagnosen gennemgribende udviklingsforstyrrelse er seksdoblet på 12 år – seksdoblet. Jeg tror, alle kan være enige om, at budgetterne i de 12 år ikke er seksdoblet.

Der er blevet givet, og det er ganske korrekt, en del penge ved budgetforhandlingerne sidste år. De lukkede et hul, men det ændrer ikke ved problemet, nemlig at budgetterne konstant udhules, fordi der kommer flere mennesker med handicap og ikke flere penge.

De hidtidige løsninger har også været at flytte rundt på de eksisterende midler i socialforvaltningen og styre området meget, meget stramt. Der har været potentiale for bedre økonomistyring på handicapområdet, det skal jeg være den første til at erkende. Det er der til gengæld også blevet arbejdet meget hårdt med i de sidste par år i Socialudvalget og i socialforvaltningen. Der er konstant fokus på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

området. Men jeg er så også nødt til at slå fast, at der er grænser for, hvor mange gange man kan realisere det samme potentiale, og den grænse er for længst nået.

Det, der sker nu, det er, at andre udsatte grupper, andre handicappede selv betaler for, at der kommer flere mennesker med behov for hjælp. Så sent som i går aftes vedtog vi i Socialudvalget at flytte 5 mio. kr. fra de socialpsykiatriske bosteder til vores bosteder på handicapområdet, fordi presset er så stort, fordi borgerne har så desperat brug for hjælp og for at undgå de omsorgssvigt, der ellers ville være konsekvensen.

Jeg tror, alle, der kender området, ved, at man ikke lever i overflod på vores socialpsykiatriske bosteder, det gør man ikke. Vi har alle sammen i denne uge modtaget et brev fra et bestyrelsesmedlem i LEV København. Overskriften var meget sigende: "Farvel til ungdomsliv, goddag til social isolation og udstødelse". Brevet omhandler de besparelser, vi alle sammen i enighed foretog i budgettet for 2010 på tilskuddet til mulighederne for unge udviklingshæmmede i København for at gå i klub.

De såkaldte voksenklubber har været med til at give unge udviklingshæmmede et socialt netværk, en mulighed for at være sammen med andre unge. Det er en af de måder, de har haft mulighed for at få et liv på, der mindede bare en lille bitte smule om vores andres. Men voksenklubberne er ikke noget, vi skal tilbyde ifølge loven, og det er der, vi er nu. Vi overholder loven, og det, der ligger ud over, forsvinder stille og roligt. Jeg synes ikke, det er i orden, jeg synes, det bør være muligt også at tilbyde vores handicappede borgere mere end lovens minimum.

Under valgkampen nikkede alle partier heldigvis til, at der er behov for en ny budgetmodel på handicapområdet, således at der ligesom på børneområdet, ligesom på det normale område, når der kommer et normalt barn mere, jamen så kommer der også automatisk gennem demografireguleringen penge til den pædagog, den lærer, der skal undervise eller hjælpe barnet. Den mekanisme findes ikke på handicapområdet, og så kan man tale om styrbarhed herfra og til dommedag, men så kommer der flere mennesker, der skal dele den samme pose penge, og så falder serviceniveauet for den enkelte.

Derfor er jeg også glad for de tilsagn, der kom under valgkampen, og var meget fortrøstningsfuld for, at den model ligger klar på bordet til at snakke om i 2011. For det er rigtigt, hvad overborgmesteren siger, at der er igangsat et arbejde, det er gået i gang. Det, det kniber med, er selvfølgelig at finde de objektive data, der præcis peger på, hvorfor og hvordan der er stigende udgifter. Det er en stor udfordring at finde dem.

Det kunne jeg sige meget mere teknisk om, det vil jeg ikke. Men jeg skal sige, at hvis man ikke kan blive klar med de objektive data til budgetforhandlingerne til 2011, og det kan være svært, så arbejder vi med en konkret vurdering af behovet for tilførsel i budgettet for 2011 baseret på de aktiviteter og prisudviklinger, der er i år, i 2010, forventningerne til 2011 også baseret på de foregående år og erfaringerne fra resten af landet. Det er ikke en optimal løsning, men det er bedre end ingenting, og det er en nødvendig overgangsløsning frem til en reel ny budgetmodel.

Socialudvalget i denne by tager ansvaret for handicapområdet i dag inden for de rammer, der er økonomisk. Det er nogle gange et hårdt ansvar, men jeg synes faktisk, vi knokler alle sammen for at løfte det. Det er nu op til Borgerrepræsentationen i sin helhed at tage ansvaret for at sikre en ny budgetmodel, så det faktisk er politiske prioriteringer, der bestemmer serviceniveauet for mennesker med handicap i København. Der er de kvalitetsstandarder, vi vedtager, det er de ting, vi vedtager politisk, og ikke en ustyrlig efterspørgselsstigning, som betyder, at serviceniveauet automatisk udhules. Det ansvar må vi alle sammen i Borgerrepræsentationen tage på os frem til næste budgetforhandling, for vi kan ikke være andet bekendt.

Mogens Lønborg (C): Jeg deler den glæde, som borgmester Mikkel Warming lige gjorde opmærksom på her, netop at Finn Rudaizky fra Dansk Folkeparti har rejst den her problematik.

Der har på det her område sådan set været en slags alliance mellem Enhedslisten og De Konservative. Vi har længe stået sammen om at sikre, at vi får en ny budgetmodel på det her område.

Hvis vi lige spoler tiden tilbage til, da vi fik den nuværende budgetmodel, hvor vi indførte begrebet efterspørgselsstyrede serviceoverførsler – (*mobiltelefon ringer*) så skal jeg lige have slukket min

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

mobiltelefon, undskyld mig, det var min ekskone – da var hele tankegangen, at vi ville prøve at nærme os selve efterspørgselsbegrebet. Det skulle være, hvor stor efterspørgsel der er efter ydelserne, der skulle være afgørende.

Hvis alt andet er lige – det er det bare sjældent – så er demografien ganske udmærket som basis, specielt på de områder, hvor alle i en given årgang skal have en ydelse, f.eks. på børneområdet, på skoleområdet i hvert fald, der er det sådan set relativt nemt.

På handicapområdet, gud ske tak og lov, er det kun en mindre del af en given årgang, der har brug for en ydelse. Hvis denne frekvens ikke holdes konstant, og det har den jo vist sig, at den ikke har været gennem en årrække, så har vi et problem med en rigid demografibaseret budgetmodel, og derfor bliver vi nødt til at finde nogle andre kriterier.

Som borgmester Mikkel Warming jo også var inde på, så er det ikke fuldstændig simpelt, hvordan vi gør det, fordi vi vil ikke risikere en ladeport, hvor økonomien ikke kan styres. Jeg tror, vi skal skele lidt til, hvordan man f.eks. tildeler ydelser på ældreområdet. Der visiterer man ud fra, hvad man vurderer den pågældendes behov er, og så må man jo danne sig nogle erfaringer med det. Fordi det er klart, at det ikke er alle handicap, der udløser et behov for en kommunal serviceydelse.

Vi bliver nødt til at sikre, at lige præcis den her gruppe, som måske mere end næsten alle andre grupper har et stort behov for hjælp, ikke kommer i klemme. Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt. Det er jo så velkendt, at når vi har med markedsökonomi at gøre, så er det meget simpelt, så er det efter devisen i den lille børnesang: "Har du penge, så kan du få, og har du ingen, så kan du gå".

I den offentlige økonomi har vi ikke den mekanisme, og derfor må vi som myndighed gå ind og vurdere, hvem der skal have. Derfor er det, selv om ordet er forfærdeligt, en form for visitation, vi skal ind og have fat i.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi får fremskyndet det her arbejde, og jeg er glad for, at overborgmesteren også er positiv over for det. Det er jo rigtigt, som borgmester Mikkel Warming sagde, at det var vi sådan set alle i valgkampen.

Lad os nu så hurtigt som muligt finde en ordentlig model, sådan så når vi skal til budgetforhandlingerne, så skal vi ikke sidde og diskutere model, så skal den være på plads, sådan så vi kan diskutere, og der er jeg igen enig med borgmester Mikkel Warming, politik, serviceniveau på vores handicapområde. Det er det, det handler om.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

18. Forespørgsel til overborgmesteren om indkøbsordninger (2010-45362)

Overborgmesteren bedes redegøre for de problemer med de centrale indkøbsordninger, der har været fremme i offentligheden, samt hvad han har tænkt sig at gøre fremadrettet for at sikre billigere varer til institutionerne.

(Stillet af Enhedslisten)

Sammen med denne sag behandledes sag nr. 2010-44965.

19. Medlemsforslag om at undersøge muligheden for at ophæve ordningen for institutionernes indkøb af dagligvarer (2010-44965)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at undersøge muligheden for, og konsekvenserne af, at ophæve indkøbsordningen for kommunens institutioners indkøb af dagligvarer, med henblik på at hæve ordningen, samt
2. at et eventuelt forslag om at ophæve ordningen forelægges Borgerrepræsentationen inden udgangen af august 2010.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

(Stillet af Det Radikale Venstre)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 2010-45362.

Rikke Lauritzen (Ø): Det er næppe forbigået nogens opmærksomhed, at børneområdet fattes penge. København oplever et børneboom lige i øjeblikket, og pengene slår ikke til. 320 mio. er det beløb, vi skal finde på børne- og ungdomsområdet, hvis regeringen får trumfet sin vilje om nulvækst igennem over for kommunerne. Når børnetallet stiger, samtidig med at vi oplever en stigende efterspørgsel på andre områder, så er nulvækst ja selvfølgelig lig med besparelser.

De 320 mio. kr. er jo ikke de første penge, der er blevet taget fra det område. Det er kun få måneder siden, institutioner blev blokeret, og pædagoger strejkede, fordi de syntes, at nok var nok.

Helt ude på den enkelte institution oplever man, at der er skåret helt ind til benet, og at det er svært at få budgetterne til at slå til, uden at det går ud over normeringerne og dermed kvaliteten af børnepassningen. Derfor forstår jeg så udmærket, at det kan virke lidt paradoksalt, at selv samme institutioner oplever, at de tvinges til at betale overpriser for deres dagligvarer qua deres tvungne medlemskab af de kommunale indkøbsordninger.

I Politiken og Ekstra Bladet kunne man for 14 dage siden læse om indkøbsordningens konsekvenser. Man kunne bl.a. læse, at institutionerne er tvunget til at betale 10.000 kr. for den billigste computer, og man kunne læse om en institution, der kunne spare 40.000 kr. ved at købe deres nye køkken i Ikea i stedet for igennem indkøbsordningen. Andre institutioner fortalte, at de kunne spare 7.000 kr. på en vaskemaskine og 1.500 kr. på en barnevogn, hvis bare de selv fik lov til at vælge. Også på de daglige forbrugsvarer tabes der penge. Institutionerne er angiveligt tvunget til at betale 15,25 kr. for en agurk, 11 kr. for en liter mælk, over 2 kr. pr. ble, der ellers kan erhverves til det halve i det lokale supermarked.

Samlet set skønner Landsforeningen for Specialpædagoger, at det tvungne medlemskab af indkøbsordningen koster en gennemsnitlig institution mellem en halv og en hel pædagog. Det lyder jo båret, når vi på den ene side tvinger institutionerne til at skære ned, alt imens vi med den anden hånd tvinger de samme institutioner til at betale overpris for deres varer. Det er i hvert fald en noget nær umulig kommunikationsopgave at skulle forklare rimeligheden i det.

Jeg er helt med på, at storindkøb er logisk og logisk vil kunne spare nogle penge. Det kender man jo fra alle mulige andre sammenhænge, hvor man kan købe 1 for 10 og 2 for 20, og jeg håber virkelig, at vi alt i alt på den store bundlinje har sparet penge på indkøbsordningerne.

Men én ting er pengene, for jeg er helt med på, at vi skal bruge københavnernes penge forsvarligt og på den bedst tænkelige måde, men vi skal altså også have vores institutioner med, og hvis de oplever en ordning, som er surrealistisk og absurd, så skal vi i det mindste kunne forklare dem, hvorfor vi har valgt at indrette os på den her måde, specielt i en tid, hvor, som jeg indledte med, institutionerne har oplevelsen af, at vi konstant skærer ned på kerneydelsen, og når vi ikke skærer ned, så nupper vi søreme også deres opsparring.

I Enhedslisten er vi tilhængere af størst mulig selvforvaltning til daginstitutionerne. Derfor ser vi gerne, at institutionerne får mulighed for at blive fritaget for indkøbsordningerne, hvis ellers det er korrekt, at de betaler ekstra, for pengene kan som bekendt ikke bruges flere gange, og når vi skal vælge, så ser vi helst, at pengene bruges på kerneydelsen, det vil sige på det pædagogiske arbejde.

Det har imidlertid heller ikke været så nemt at få en rigtig god forklaring på, hvordan den her indkøbsting hænger sammen. Som helt almindeligt BR-medlem har det været svært at få hul igennem. Jeg har forstået, at når nogle varer er billigere, så skal nogle andre varer også være dyrere; ellers tjener leverandøren jo ikke penge.

Jeg har også forstået, at det i virkeligheden er alle de krav og specifikationer, vi selv som politikere har lagt ned over indkøbsordningerne, der gør, at det bliver dyrt, nemlig at varerne skal være økologiske, at det skal være fair trade, og at vi helst ikke ser, at det er udført ved børnearbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Det sidste accepterer jeg; selvfølgelig koster en ordentlig kvalitet mere. Det første derimod kniber det altså lidt med. Det er for mig ikke i orden, at en daginstitution skal betale 15 kr. for en agurk, 11 kr. for en liter mælk bare for, at en eller anden leverandør også kan tjene nogle penge.

Men først og sidst så savner jeg gennemskelighed i den her sag. Jeg savner at kunne benytte de sædvanlige kanaler og redskaber, som jeg vil kunne i enhver anden sag, hvor jeg f.eks. via et politiker-spørgsmål hurtigt kan få svar fra forvaltningen. Og så savner jeg altså et ansvar.

Det virker lidt, som om den særlige struktur, vi har lagt indkøbsordningerne i, ikke just er befordrende for den demokratiske proces. Noget siger mig i hvert fald, at virksomhedsstrukturen måske ikke lige er den bedste måde at opretholde respekt for den kommunale opgave på. Når det vigtigste bliver bundlinjen, så kommer man altså nemt til at overse både kvalitet og sans for detaljerne.

Det håber jeg, at vi fremover kan få kigget på, og første skridt til det er derfor at høre overborgmesteren, om han kan bekræfte, at indkøbsordningerne ikke er til fordel for institutionerne, og hvad han i givet fald vil foretage sig for at sikre, at institutionerne fremover ikke betaler mere end højst nødvendigt for hverken varer eller serviceydelser.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver først ordet til mig selv for besvarelse af forespørgslen, derefter giver jeg ordet til en repræsentant for Det Radikale Venstre i forhold til medlemsforslaget.

Kommunens indkøbsordning har på det seneste været udsat for kritik i pressen og en kritik, der også nu er fremført her i BR-salen, hvor det er kommet frem, at kommunens institutioner skal betale overpriser. Jeg vil gerne i dag benytte lejligheden til at foreslå en strategi, der kan sikre en indkøbsordning med rimelige priser. Problemerne i indkøbsordningen kan opsummeres i 3 punkter:

For det første er mange produkter i indkøbsordningen for dyre. 13 kr. for 1 l mælk, 15 kr. for en agurk, 78 kr. for 3 kg pasta er uacceptabelt høje priser for kommunens institutioner.

For det andet er det ufleksibelt, at kommunens institutioner ikke frit kan vælge, hvor de vil købe ind, men at det er obligatorisk at anvende de fælles aftaler og indkøbssystemer.

For det tredje er de høje priser i ordningen ligeledes med til at så tvivl om, om indkøbsordningen er effektiv og økonomisk rentabel for kommunen som helhed.

På baggrund af de problemer foreslår jeg, at vi giver indkøbsordningen og de 170 rammeaftaler i ordningen et serviceeftersyn. Serviceeftersynet skal indeholde en vurdering af den nuværende indkøbsordning og komme med anbefalinger til handleplaner til Økonomiudvalget senest i august måned i år. Vi vil have afklaret, hvilke varer der er for dyre, og hvilke initiativer der kan sikre billigere varer til institutionerne. Vi vil have vurderet fordele og ulemper ved at fritage nogle varegrupper og/eller institutioner fra det obligatoriske krav om at benytte den fælles indkøbsordning.

Vi vil have anbefalinger til at gøre ordningen mere gennemsigtig, fleksibel og økonomisk rentabel for hele kommunen.

Med forslaget om serviceeftersyn har jeg svaret på Enhedslistens forespørgsel om indkøbsordningen. Desuden vil jeg foreslå, at det medlemsforslag, vi nu også behandler under dette punkt fra Det Radikale Venstre, henvises til behandling i Økonomiudvalget.

Katrina Feilberg (B): Jeg vil gerne på vegne af Det Radikale Venstre takke overborgmesteren for den redegørelse, han kom med.

Det er jo rigtig fint, at vi nu får et serviceeftersyn af den her indkøbsordning. Der er jo ikke nogen tvivl om, at alle de ting, der har været oppe i pressen, har fået os alle sammen til at krumme tæer og tænke, kan det virkelig være rigtigt, at tingene skal koste så meget, når vi andre kan gå ind på nettet og efterhånden på flere supermarkeder og kan købe f.eks. 1 l mælk til 6 kr. og så få den leveret for 50 kr. Så kan enhver regne ud, at man skal ikke købe særlig mange liter mælk, før den levering er tjent hjem igen.

Men vi er glade for, at vi nu får mulighed for at tage den her indkøbsordning under lup, fordi sådan som vi også har forstået i Det Radikale Venstre, så sejler det faktisk ret meget med den her ind-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

købsordning. Vi ved simpelt hen for lidt om, hvad det egentlig er, der bliver købt ind ude på de enkelte institutioner, hvor meget der bliver købt ind, hvor mange liter mælk der egentlig bliver købt ind i den her kommune hver evig eneste dag; det aner vi simpelt hen ikke. Det kunne også godt være, at man skulle prøve at undersøge sådan nogle muligheder eller ting.

Så handler det også meget om kvalitet for Det Radikale Venstre, fordi en ting er, at man har en indkøbsordning, hvor man kan købe en pølse eller en liter mælk, men det handler selvfølgelig også om, at den pølse og den liter mælk, man kan købe, er i ordentlig kvalitet, fordi pris og kvalitet hænger typisk ofte sammen. Det er klart, det vil vi gerne være med til at kigge på.

Så én ting er, at man giver den eksisterende indkøbsordning et serviceeftersyn, det synes vi er fint nok, men vi kunne måske godt tænke os, at man også fremadrettet prøvede at kigge på, hvordan man kan tænke bedre kvalitet ind i den kommende udbudsrunde i forhold til en indkøbsordning, at vi rent faktisk også måske stiller nogle kvalitetskrav til de leverandører, som kommer. Så at vi dels bør turde udfordre den eksisterende ordning, dels tænker lidt langsigtet i forhold til de kommende udbud, vi skal have på den her indkøbsordning.

Men vi ser frem til, at sagen også behandles i Økonomiudvalget.

Iben Wiene Rathje (F): SF støtter selvfølgelig intentionen i medlemsforslaget, for det er jo grotesk, at vi skal bruge så mange penge, som tilsyneladende er spildt, på at købe alt for dyrt ind i institutionerne.

Jeg synes, det er rigtig positivt, at fagforeningen eller LFS kan bidrage med sådan et godt spareforslag eller i hvert fald kan sætte fingeren på noget, som tilsyneladende ikke fungerer ret optimalt i kommunen.

I et notat fra BUF har jeg dog set, at der tilsyneladende er nogle problemer i, at vi har nogle EU-regler på området, som skulle forhindre, at vi helt nedlægger den her ordning. Derfor vil jeg opfordre til, at det under udvalgsbehandlingen og i det notat, der kommer, også bliver belyst, om vi kan ophæve dele af ordningen, og om vi kan forbedre ordningen, således at der kommer en form for kontrol på ordningen, sådan at man opdager, hvis leverandørerne bryder aftalerne, som det har været tilfældet, og også at det i det hele taget kontrolleres, at vi får de bedste priser.

Heri kunne evt. indgå en meldeordning, sådan så institutionerne selv kan bidrage til den her kontrol, også så det bliver frivilligt, at kontrollen kan foregå på institutionernes eget initiativ, så de bliver inddraget på en positiv måde i det her og føler, at de kan være med til at få det her til at give mening, hvilket det ikke gør i dag.

Det vil også være positivt, hvis det kunne indgå i behandlingen, om vi kunne gøre det nemmere at bruge ordningen, altså at vi kunne gøre det nemmere for institutionerne at tage det billigste tilbud i ordningen. Det er meget svært i dag, og det kunne være rigtig positivt, hvis det også kunne indgå i behandlingen, at det kunne blive nemmere for institutionerne.

Mogens Lønborg (C): Først vil jeg gerne understrege, at Det Konservative Folkeparti naturligvis er interesseret i, at vi fastholder, at der laves nogle centrale indkøbsaftaler, altså det er fuldstændig utænkeligt, at vi ikke skal kunne udnytte det, at vi er 45.000 medarbejdere i den her store virksomhed, har megastore indkøbsbudgetter, og den position skal vi selvfølgelig udnytte på markedet til at få nogle aftaler hjem, der giver så store rabatter som muligt.

Men den helt store udfordring det er, at vi aldrig må lade de her aftaler være tvungne. Der kan være nogle enkelte undtagelser. Jeg tror ikke, det i sig selv er værdifuldt, om man på en institution skal ud og være elkøber eksempelvis, det giver ikke nogen mening. Men på en lang række områder er det vigtigt, at vi tænker decentralt, at vi sørger for at fastholde den enkelte budgetansvarlige, den enkelte forstanders, skoleinspektørs, daginstitutionsleders økonomiske tænkning, at man hvert eneste sted så at sige holder fast i den der husholdningstilgang, som vi jo alle sammen, når vi f.eks. går i Netto i stedet for Irma, i hvert fald for at købe mælken, fordi den er billigere i Netto end i Irma. Den tænkning skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. marts 2010**

vi sørge for at fastholde. Det gør vi ikke, hvis vi så at sige tvinger institutionerne til at være med i en indkøbsaftale.

Jeg ved godt, at man så siger, at rabatterne bliver lidt større, hvis vi over for leverandørerne kan sige, at alle er med. Det er sovjetagtigt, det er det altså. Det skal vi altså ikke ind på. Det er måske rigtigt, at man i aftalen på papiret kan få en større rabat, men det, man vinder på den lille gyng, det mere end sætter man til ved at sætte de enkelte budgetansvarliges sunde økonomiske disponering ud af kraft. Det må vi aldrig gøre.

Derfor synes jeg, vi virkelig skal skynde os så hurtigt som muligt at få fjernet, på nær nogle undtagelser, hvor det ikke giver mening, jeg nævnte det med elkøb, det tvangsmæssige element i det. Så kan det godt være, at aftalerne er knap så gode. Jeg tror, man skal ind i et aftalesystem, hvor man så følger op på, hvor mange der rent faktisk bruger aftalen, og så vil rabatprocenterne jo være afspejlet af det.

Hvis det er rigtig gode aftaler, så kan jeg heller ikke forestille mig, at de budgetansvarlige, som vi jo opdrager til at tænke økonomisk, ikke også vil bruge aftalerne, men hvis der er en billigere mulighed i lokalsamfundet, så skal man altså have lov til det.

Så vil jeg til gengæld om det, Katrina Feilberg sagde med hensyn til, at vi ikke ved, hvor meget mælk der i alt bruges, sige, at jeg er sådan set ligeglad med det tal, jeg er fuldstændig ligeglad, ligesom det kom frem i Politiken forleden, at vi ikke vidste, hvor mange mobiltelefoner er i alt. Jeg er strengt taget også lidt ligeglad med det tal. Jeg synes ikke, det giver mening, for hvad skal jeg bruge det tal til.

Det, der er det helt afgørende, er, at købet af mælk er billigst muligt, mindst muligt, altså dækker behovet. Vi skal ikke købe for meget, og vi skal ikke købe for dyrt, det er det afgørende, og det gælder mobiltelefoner og alt muligt andet. Men altså det med ligesom at tro, at vi først har styr på det, når vi ved, hvor mange liter mælk og skummet og let osv., det synes jeg i og for sig er ligegyldigt. Men lad os få det gjort til en frivillig sag for institutionerne. Gode aftaler, så vil de alligevel bruge dem.

Selvfølgelig skal vi have en opfølgning på, i hvilket omfang aftalerne så bliver brugt, så vi hele tiden i genforhandlingssituationer kan få de bedst mulige rabatter.

Birthe Skaarup (O): Det er sådan set forståeligt, at der prompte rejste sig en protest ved at høre om de her indkøbsordninger. Det gjorde der naturligvis også fra Dansk Folkeparti, men det var også fra institutionerne, det var faktisk personalet, der ankede over det i medierne.

Jeg forstår dem udmærket. Det må være fuldstændig vanvittigt at skulle se på netop de priser, som jeg ikke vil fortælle om her, det er der flere, der har gjort, men det er fuldstændig vanvittigt, at man skal tvinge en institution til ikke at være økonomisk ansvarlig. Det er ikke tilfredsstillende for institutionerne, det er ikke tilfredsstillende for borgerrepræsentationsmedlemmerne at være vidne til den slags.

Jeg bad straks overborgmesteren om at komme med en udtalelse i den anledning. Jeg synes sådan set, at det svar, jeg fik, var meget fint. Der står, at man vil lave et serviceeftersyn, og det skal indeholde en vurdering af den nuværende indkøbsordning og komme med anbefalinger og handleplaner til Økonomiudvalget senest juni i år. Jeg hørte overborgmesteren sige, at det bliver til august, men i mit papir står der, at det skal være til juni.

Ingen tvivl om, at der skal et serviceeftersyn til, ingen tvivl om, at vi klart bør tilkendegive, at en central indkøbsordning, hvor priserne er så høje, vil vi ikke være med til. Derfor har vi tænkt os at komme med det ændringsforslag, at det undersøges, om der har været tale om en overbetaling, om pengene kan kræves tilbage fra entreprenøren, samt at hvis der har været tale om overbetaling, at institutionerne kompenseres for beløbene.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg vil bare sige tak til overborgmesteren for redegørelsen. Det glæder mig, at han vil sætte sig i spidsen for, at vi nu får kigget på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Det er blevet nævnt, at man måske kunne fritage institutioner, eller man kunne fritage visse varegrupper. Nu har vi snakket meget om børneområdet heroppe i aften, men jeg vil bare minde om, at der er andre institutioner, som har samme problem, bl.a. alle de sociale institutioner, som jo også er ude og købe mælk osv.

Og så vil jeg håbe, fordi det her skal sådan set være en opbakning både til De Radikales medlemsforslag og til forslaget om udvalgshenvisning, at når det er, man skal diskutere det her, hvad jeg går ud fra må blive i Økonomiudvalget, at man så også kigger lidt på det, som jeg var inde på i min begrundelse for, at vi har stillet denne forespørgsel, nemlig hele den forretningskonstruktion, som i øjeblikket styrer de her indkøbsordninger. Jeg synes, det har været voldsomt irriterende som BR-medlem at sidde og ikke rigtig kunne finde ud af, hvad der var op og ned i den her sag.

Til sidst vil jeg lige sige, at jeg synes, man under udvalgsarbejdet også skulle prøve at kigge på den måde, man formidler den her ordning til institutionerne. Fordi det er noget af det, de har syntes har været træls, at det er voldsomt forvirrende og ikke særlig godt formidlingsmæssigt, hvordan man bruger den her indkøbsordning.

Nu ved jeg det ikke, jeg har jo ikke selv prøvet det, men det er sådan set bare det, vi har hørt bl.a. i Børne- og Ungdomsudvalget i hvert fald. Det håber jeg også lidt, man prøver at overveje, om det måske ikke kunne gøres på en lidt smartere måde, så det bliver nemmere at lave det her, og ikke alt for omstændeligt. Det må det kunne gøres, og det kan det jo, hvis det er, man kommer på sådan en indkøbsordning fra Irma eller fra Årstidernes frugt, så er det jo ikke så svært at bestille. Det burde man også kunne klare fra kommunens indkøbsordning, synes jeg.

Marialise Rømer (F): Tak, fordi Rikke fik nævnt det sociale område...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ikke direkte tale.

Marialise Rømer (F): Undskyld. Tak, fordi det sociale område også blev nævnt. Det er nemlig fuldstændig korrekt, hvad der blev citeret, at det sociale område har de samme udfordringer og den samme undren. Det er den undren, jeg synes, vi som politikere må forholde os til. Ting skulle gerne give mening. Det vil sige, at har vi en politisk beslutning, hvor vi tager nogle midler fra institutioner på såvel det ene som det andet område, fordi de forventes at spare penge på en ordning, der er indgået, så må de også kunne forvente, at de kan spare penge i praksis. Når praksis viser, at de ikke kan spare penge, at ordningen er administrativt tung og uigennemskuelig, så bliver man nødt til at revidere den. Det er så det, vi i SF er meget glade for at høre, at der nu bliver set på.

Når der så bliver set på det, ville det være hensigtsmæssigt også at tænke ind, hvilke konstruktioner der er på de forskellige institutioner, hvilken praksis der er, og hvornår det vil være logisk at bruge en indkøbsordning, og hvornår det er hensigtsmæssigt. Ligeledes kunne vi godt forestille os, at det var en god ide at regne ind i de besparelser, man forventer, hvilken administration der skal til for at administrere den her indkøbsordning. Tak.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Så vil jeg sige til det ændringsforslag, der er stillet af Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti, som omfatter, at det skal undersøges, om der har været tale om overbetaling, at jeg kan bekræfte, at det har der. Undersøgelsen fra Koncernservice viser jo allerede, at der har været tale om overbetaling til en konkret leverandør. Det indgår naturligvis i det videre serviceeftersyns undersøgelser, om der er andre tilfælde i de 170 aftaler, hvor der sker overskridelse af de aftaler, der er indgået, altså overtrædelse simpelt hen af aftalerne.

Jeg kan også sige, at det undersøges, om der kan kræves penge tilbage fra leverandørerne, og de penge tilfalder naturligvis de institutioner. Så det ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har stillet, indgår allerede i den undersøgelse, som er iværksat i Koncernservice, og som vi får en redegørelse for til august i Økonomiudvalget, som jeg sagde i min tale, og som det også er fremgået.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Ønsker Dansk Folkeparti alligevel at opretholde ændringsforslaget? (*Birthe Skaarup*: Ja). Det er altså et ændringsforslag, som alle så bare kan stemme for, fordi det indgår allerede i undersøgelsen. Så vi tager altså en afstemning om ændringsforslaget.

Forespørgslen blev besvaret.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. (2010-44965):

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås,

- at det undersøges, om der har været tale om overbetaling, og om pengene kan kræves tilbage fra leverandøren,
- at hvis der har været tale om overbetaling, at institutionerne kompenseres."

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget med det stillede ændringsforslag til Økonomiudvalget blev vedtaget uden afstemning.

=====

20. Medlemsforslag om røgfri opgange i almene familieboliger (2010-45868)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen at tage kontakt til de almene boligorganisationer samt Indenrigs- og Sundhedsministeriet med henblik på at undersøge mulighederne for et udlejningsforsøg, hvor man i forbindelse med kommende nybyggerier indfører røgfri opgange med ikke-ryger boliger, samt
 2. at et eventuelt forsøg iværksættes i forbindelse med forventet førstegangsinflytning af nybyggede almene familieboliger i 2011 eller 2012.
- (Stillet af Det Radikale Venstre)

Katrina Feilberg (B): I søndags i Politiken så kunne man læse et debatindlæg under overskriften "Mine to små piger er storrygere". Det omhandlede en mor, som bor i en etageejendom sammen med sin mand og to små børn, og de der to små børn og hende selv og hendes mand blev daglig udsat for rigtig meget passiv rygning.

Vi ved alle sammen, at passiv rygning er kræftfremkaldende, og at det kan give en masse skadelige sundhedsmæssige bivirkninger.

I det debatindlæg, der var i Politiken, var der faktisk i løbet af meget, meget få dage op til næsten 400, der havde kommenteret på det, så det vil sige, der var rent faktisk noget her, som skabte en debat, og det var en debat, som vi i Det Radikale Venstre hilste meget velkommen, i og med at vi jo stillede det her medlemsforslag allerede i sidste uge.

Fordi i Det Radikale Venstre mener vi, at det bør være muligt at bo i en bolig uden at blive udsat for røg. Sådant som lovgivningen er skruet sammen i dag, og sådan som det er i forhold til den måde, man regulerer hele boligområdet på, så er der faktisk ikke mulighed for at bo i en etageejendom, uden at man måske kan blive udsat for røg ufrivilligt.

Det synes vi, at man skal åbne op for ved, at vi vedtager det her medlemsforslag, at man pålægger teknik- og miljøforvaltningen at tage kontakt til de almene boligorganisationer samt Indenrigs- og Sundhedsministeriet med henblik på at undersøge mulighederne for et udlejningsforsøg, hvor man i forbindelse med kommende nybyggerier indfører røgfrie opgange med ikkerygerboliger.

Grunden til, at vi har stillet det her forslag, er, at vi synes, det kunne være spændende at arbejde med den her model, at man har røgfrie opgange, hvor man, hvis man gerne vil bo i en almen bolig, i forbindelse med, at man bliver henvist, eller man ansøger om at komme til at bo der, måske kan kryd-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

se af og sige, jeg kunne sådan set godt tænke mig at bo et sted, hvor der ikke bor andre rygere. Det vil sige, at man personligt har en interesse i at bo i en opgang, hvor der ikke er andre rygere. Fordi på den måde kan man komme ud, at det rent faktisk er et frivilligt initiativ, at man kan sige, at de, der bor i den her opgang, har sådan set en fælles interesse i, at der ikke bliver røget.

Så kan det selvfølgelig godt være, at man får besøg af moster eller sin ven, som ryger, men jeg tror ikke, det er den ene cigaret, der gør forskellen, men det, at man til daglig bliver udsat for passiv rygning.

Det er sådan set på den baggrund, at vi stiller det her forslag.

Der er flere, der har været ude og bakke op om forslaget. Bl.a. har Kræftens Bekæmpelse været ude og sige, at det faktisk burde være en menneskeret at have røgfri hjem. Så vidt vil vi ikke gå, men vi vil bare gerne være med til at prøve at skabe noget debat og så sætte det her forsøg i gang, hvor man undersøger, om man i forbindelse med kommende nybyggerier kan lave de her røgfri opgange.

Vi håber meget, at der er opbakning til det, om ikke andet så at man også kan få skabt noget debat, fordi jeg tror, det er et af de steder, der har været meget helligt indtil videre, hvor man uha nej, og det er noget med folks private ejendom og hjem og bolig, og man skal i hvert fald ikke ind og løfte dynen osv. og se, hvad folk laver.

Men man må bare konstatere, at ligesom med alt muligt andet, og der er jo også en grund til, at vi har lavet rygeforbud andre steder i det offentlige liv, at sige, at der er bare nogle steder, hvor andre folk ufrivilligt bliver udsat for en sundhedsfare. Den debat kunne vi godt tænke os at skabe med det her forslag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til Leslie Arentoft ... nej, der er igen noget med systemet. Vi giver ordet til Morten Kabell. Det beklager jeg, det er anlagt.

Morten Kabell (Ø): Jeg ved godt, det er meget chokerende for det meste af København, at vi er blevet så store. Jeg undskylder naturligvis på partiets vegne, men alligevel.

Det lyder så godt med De Radikales forslag. Det er jo smukt, det er jo nærmest rørende, det er jo simpelt hen en måde at tegne et billede på, hvordan alting kan blive meget bedre, hvis alle andre bare opfører sig meget smukkere, pænere og meget mere korrekt. Det her forslag er et arketyrisk eksempel på radikal bedrevenhed og radikal belæren af alle andre om, hvordan de bør opføre sig.

Forslaget har så mange mangler, at De Radikale nok selv burde have overvejet, om man overhovedet ville stille det. Det kan ikke implementeres i virkeligheden. Hvad nu hvis en enkelt gæst, som bevæger sig ind i en bolig i en opgang, der er røgfri, formaster sig til, kommer til at tænde en cigaret? Skal vedkommende, der har lejligheden, så smides ud af boligen, eller hvad skal sanktionerne være?

Hvorfor skal man begrænse sig til opgange? Ejendomme burde vel være meget mere, bydele. Altså røg spreder sig jo, røg spreder sig også på tværs af opgange, ikke bare op og ned, røg spreder sig i det hele taget.

Det er også et forslag, som i det store og hele ikke hænger sammen. Så kan man gå udenfor og ryge. Det er så bare synd for dem, der bor i stueetagen og på førstesalen, som ikke længere kan have vinduerne åbne, fordi uha da da, enten så bliver de udsat for passiv rygning, eller også kommer det store rygepoliti vel og opdager, at der lugter af røg inde i lejligheden, og så bliver man jo smidt ud af sin lejlighed.

Ærlig talt, det holder ikke. Forslaget er også et klassisk eksempel på, at man simpelt hen mangler et ulighedsperspektiv. Hvorfor er det kun de almennyttige boliger, der overhovedet skal omfattes af det her? De Radikale vil sikkert sige, det er der, vi har en mulighed for at sætte ind. Men det samme problem er der da vel for dem, der bor i ejerlejligheder, andelsboliger, alt muligt andet, private udlejninger. Hvorfor er det lige præcis kun lige den ene del af befolkningen, der bor i en almennyttig bolig, der skal rammes af det her forslag? Jeg forstår det ikke.

Ærlig talt, vi ved også godt, at de, der ryger, jamen det er i meget, meget høj grad faktisk også folk med en lavere social status end den, der normalt er gældende i samfundet, og som man har det så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

godt med, folk, der har en lavere indkomst. Jamen det er et rimeligt fasttømret faktum, så i bund og grund har De Radikales forslag også den sociale ende nedad.

Jeg må indrømme, at vi i Enhedslistens Gruppe brugte lang tid på at diskutere det her, brugte lang tid på at gennemgå De Radikales forslag, for vi tænkte, der må være noget godt i det. Et langt gruppe-møde blev det, og det lykkedes os ikke at finde et eneste element. Vi stemmer nej.

Ayfer Baykal (F): SF støtter De Radikales forslag, fordi vi synes, det er rigtig fint at få undersøgt mulighederne for at lave forsøg med røgfri opgange i nybyggede boliger. Vi mener, at det er vigtigt at fremme sundheden og åbne for projekter, hvor muligheden for at skabe sundere omgivelser er i fokus.

Men vi har også rigtig mange forbehold over for forslaget, og derfor vil vi gerne granske resultatet af undersøgelsen nøje, fordi det er vigtigt, at man inden for hjemmets fire vægge har lov til at leve, som man vil, og så længe man overholder landets love. Rygning er jo ikke ulovligt – ikke endnu. Samtidig skal boliger heller ikke blive behæftet med så mange husregler, at det bliver uoverskueligt at bo i de boliger.

Vi er positive over for de sundhedsmæssige intentioner for forslaget, men vi er bekymrede for de frihedsbegrænsninger, det kan give. Men vi synes, det er interessant at få undersøgt perspektiverne i forslaget, og støtter derfor op omkring det.

Susan Hedlund (A): Der har været en hel del debat om røgfri boliger, og der har også været udmeldinger fra boligselskabernes side om, at de også ønsker at stille den mulighed til rådighed for de mennesker, der ønsker at bo røgfrit.

Men der er sådan set også nogle problemstillinger forbundet med, at man skal lave den her ordning. En af de ting, som Morten Kabell var inde på tidligere, er jo, at man måske kunne have startet med at lave nogle private forsøg, de private udlejninger, bruge husordenen til den slags ting.

Men i forhold til det sundhedsmæssige perspektiv vil vi godt være med til at støtte intentionerne om, at de, der ønsker at bo røgfrit, også kan få en mulighed for det. Man kan allerede på nuværende tidspunkt igennem en husorden prøve på at få lavet den her slags ting i de almene boliger. Men det er jo svært på frivillig basis at få skabt de her initiativer, fordi så skal man have dem alle sammen til at holde op med at ryge samtidig.

Men vi vil i hvert fald gerne støtte det her initiativ og mener, man skal granske det, og vil foreslå, at man udvalghenviser det både til TMF og til Sundhed & Omsorg.

Leslie Arentoft (V): Det er jo trist, at man er blevet et så lille og uanseligt parti, så man hele tiden ryger ned på talerlisten. Det bryder jeg mig ikke særlig meget om.

Men altså, det her er et af de forslag, som virkelig går mig til marv og ben, fordi vi taler om menneskesyn i virkeligheden. Jeg er nødt til at indlede med vores store nationaldigter H.C. Andersen, og det lyder sådan:

"Oh, forskrækkeligt slet! sagde prinsessen, jeg har næsten ikke lukket mine øjne den hele nat! Jeg har ligget på noget hårdt, så jeg er ganske er brun og blå over min hele krop! Det er ganske forskrækkeligt!"

Så kunne de se, at det var en rigtig prinsesse, da hun gennem de tyve madrasser og de tyve edderdunsdyner havde mærket ærten. Så ømskindet kunne ingen være, uden en virkelig prinsesse."

Det er jo rigtigt. Vi er som københavnere blevet så ømskindede, så man tror, det er løgn. Jeg vil vædde den påstand, hvis jeg går ned i salen nedenunder og enten tænder en cigaret eller ikke tænder en cigaret, så er der ingen af jer, der ville være i stand til at besvare, om den havde været tændt eller ikke tændt.

Det her er ganske enkelt et forskrækkeligt radikalt forslag, hvor man kun tager intentionen, ikke tænker på konsekvensen overhovedet.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at i sidste uge var hele Frankrig på den anden ende, fordi der havde været en tv-udsendelse, hvor man gentog det her berømte forsøg, som Stanley Milgram la-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

vede i starten af tresserne: Kan man få normale folk til at sætte strøm til andre mennesker? Ja, det kan man, det kan man rent faktisk. Mellem 65 og 80 pct. af normale borgere vil faktisk gøre det i en given situation. Og vi er helt derhenne, hvor det her faktisk er det samme forsøg, det er præcis det samme forsøg.

Så i aften skiller vi fårene fra bukkene. Der er 25 pct., som faktisk tænker på deres medmennesker, som går op i frihed. Vi har faktisk i Venstre måttet frigive gruppen, fordi der er nogle, der ønsker frihed, og det giver ikke nogen særlig mening at tvinge folk til at gå ind for frihed. Så vi har på den konto altså måttet frigive gruppen. Jeg synes, det er fuldstændig forkert, fordi vi taler om et meget menneskefjernt element her.

Jeg vil godt sige, eget hjem, når der står i motiveringen, at man skal have mulighed for at have en røgfri lejlighed, jamen så er det jo ikke det, man taler om. Man taler om muligheden for, at naboen skal opføre sig, som man ønsker, naboen skal opføre sig.

Jeg bor på Indre Nørrebro, og på Indre Nørrebro er vi et stort mindretal. Folk, der har arbejde, er i mindretal, folk, som ikke har noget arbejde, er i mindretal, folk, som har bil, er i mindretal. Vi er alle sammen i mindretal. Folk, der ryger, er i mindretal, et stort mindretal. Hvis det er sådan, at vi skulle forbyde hinanden, lægge restriktioner på hinanden konstant og hele tiden, så kunne vi lige så godt lukke hele Nørrebro.

I virkeligheden, hvis vi alle sammen er så ømtålelige, hvis vi alle sammen er så sarte, at vi faktisk skal bo på hver vores slot, fordi vi i dag er som prinsessen på ærten, vi skal bo hundrede mil fra den nærmeste gene i virkeligheden, jamen så er der ikke noget København.

Så en eller anden appel til, at der sidder fritænkere i Socialdemokratiet, i SF, der siger: Nej, jeg vil sgu ikke, undskyld, jeg vil ikke deltage i Milgrams forsøg, nu laver jeg den øvelse med mig selv, jeg siger nej, jeg stopper forsøget her. Selv om partidisciplinen byder, at jeg rent faktisk stemmer for det her, så prøv at tænke jer om, tag det som en øvelse, for de omkring 80 pct. af jer ville sætte strøm til et andet menneske, 80 pct. af jer.

En af de største og bedste taler, der nogen sinde er blevet holdt herinde i huset, den holdt Bente Møller fra Enhedslisten, hun holdt den den 5. december 2005. Hun var ikkeryger, hun kæmpede en brav kamp for, at folk skulle have lov til at ryge. Bente Møller vil aldrig sætte så meget som et 9 volts batteri til et andet menneske, og det er også det, jeg beder om i dag, lad være med at sætte så meget som et 9 volts batteri til et andet menneske.

Tak for ordet. (*Munterhed og klapsalver*).

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, der må ikke komme mishagsytringer eller det modsatte fra medlemmerne, heller ikke når der ikke må fra tilhørerlogen.

Birthe Skaarup (O): Ja, efter vores opfattelse så går De Radikale endnu en gang efter en gruppe i befolkningen, som har den frihed at ryge. Det er endnu lovligt at producere tobak og sælge tobak, og vi mener, at hvis man går ind for det her forslag, så vil man igen marginalisere en gruppe i vores samfund, fordi den ryger. Det kan ikke være meningen.

Noget helt andet er selvfølgelig, at når man ser på de sundhedsmæssige konsekvenser, så er der en god grund til stadig væk at påpege, at det er skadeligt at ryge. Flere informationer om det igen-igen kan man jo påpege er utroligt nødvendige.

Hele vores rygelov vidner også om, hvor debatteret det her emne har været, når vi kigger på restriktionerne, hvor man ikke må ryge, hvis der er over 40 m², og sådan kan man blive ved. Her på Rådhuset må vi heller ikke ryge, men vi ved også, at der er sket meget blandt rygere omkring det positive, at de tager hensyn til dem, der ikke ryger, de passive rygere.

Jeg synes, at man inden for hjemmets fire vægge stadig væk skal have den frihed at kunne bestemme, om man har lyst til at ryge eller ej. Da jeg så det her forslag, så kom jeg til at tænke på grundlovens § 72, der netop udtrykker, at boligen er ukrænkelig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Det Radikale Venstre nævner også i forslaget, at der kan være en hæmsko i forhold til lovgivningen, og det tror jeg godt, jeg kan give dem ret i, det vil man aldrig kunne indføres her i Danmark.

Det, man kan gøre, og det er jo så op til Borgerrepræsentationen, om man vil det, er at opfordre bygherrer til at tænke mere miljørigtigt og tænke ind i de kommende byggerier, at der skal være tæt i lejlighederne. Det synes jeg måske kunne være en udvej her.

Jakob Næsager (C): Nu har vi hørt både eventyr og søforklaringer, så jeg vil forsøge at begrænse mig til fakta.

Indledningsvis skal jeg sige, at vi fra Det Konservative Folkepartis side ikke finder, at andre folk skal påtvinges andres røg, og derfor synes vi, det er meget sympatisk, at opgangene bliver røgfrie.

Hvis vi forholder os til den konkrete tekst fra Det Radikale Venstre, så står der, at man vil undersøge mulighederne ved at rette henvendelse til de relevante myndigheder for at få lavet den her ordning, så der bliver den her valgmulighed for at vælge ikkerygerboliger.

Principielt synes vi, det er meget sympatisk, at folk får den her mulighed, så ikkerygere kan vælge rygerboligerne fra. Så vi er helt med på, at både opgangene og muligheden for ikkerygerboliger skal være en valgmulighed. Så vi vil gerne støtte De Radikales forslag om at rette henvendelse til de relevante myndigheder.

Borgmester Mikkel Warming: Som en af de relativt få, tror jeg, i den her forsamling, der faktisk bor i det almene byggeri, så kunne jeg godt holde en lang tale om, at der søreme er en del folk, der ryger i min opgang, det er fuldstændig korrekt. Der er også en del folk, der drikker, det generer faktisk endnu mere, hvis de kommer fulde hjem og larmer på trappen om aftenen. Hvorfor foreslår De Radikale ikke at forbyde alkohol i det almene byggeri?

Nej, det er i virkeligheden et spørgsmål til De Radikale og for så vidt også De Konservative, som jo er meget liberale partier, der tror på markedet. Hvis I mener, det her er så fantastisk et forslag, og det er så nødvendigt, at folk vil strømme til, og derfor skal man gøre det, hvorfor i himlens navn er der så ikke nogen af de private bygherrer, der har gjort det? Hvorfor har de, der bygger ejerforeninger, ikke gjort det, hvorfor har de private udlejere ikke gjort det, hvorfor har de ikke lavet det tilbud, hvis det er så oplagt, at folk vil strømme til det? I er så markedsorienterede, Konservative og Radikale. Hvorfor overlader I ikke det her til markedet, til de private bygherrer, som trods alt står for 80 pct. af boligerne i København?

Katrina Feilberg (B): Jeg vil gerne starte med at sige tak for de overvejende positive tilkendegivelser fra et flertal af de partier, som er repræsenteret i Borgerrepræsentationen. Vi er rigtig positive over for, at også alle partier kan se de intentioner i forhold til de sundhedsmæssige problemstillinger, der er ved, at man bor i en lejlighed, hvor man får passiv røg fra ens underbo primært.

Jeg tror sådan set også godt lige, jeg vil understrege, at når nu bl.a. Venstres Leslie Arentoft har den her lidt, man kan sige, H.C. Andersens tilgang til, at vi lever som prinsessen på en ært, så er der faktisk en undersøgelse, der siger, at 10 pct. af al cigaretrøg rent faktisk siver op igennem lejligheder, primært selvfølgelig i gamle lejligheder.

Det er en måde for os at sige, jamen o.k., vi har rent faktisk et problem her. Vi ved, at der er rigtig mange mennesker, som hver dag retter henvendelse til Kræftens Bekæmpelse og ikke ved, hvad de skal stille op med det her problem, fordi de ikke er beskyttet af noget som helst.

Det er sådan set bare det, vi gerne vil og sige, jamen kan man på en eller anden måde fremadrettet være med til at afhjælpe det her problem. Vi siger jo heller ikke, at vi skal gå ind i nuværende boliger, ind i nuværende folks private ejendom og sige, at nu må de ikke længere ryge. Vi prøver på at komme med en eller anden form for konstruktiv løsning og sige, om vi fremadrettet kan være med til at hjælpe, at der rent faktisk er nogle mennesker i den her by, som gerne vil bo et sted, hvor de kan være beskyttet mod, at deres underbo ryger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Det er klart, at sådan en ordning kan man diskutere herfra og til evighed, men for os er det vigtigt, at vi får sat gang i den her debat og siger, jamen o.k., vi anerkender rent faktisk, at der er et problem her, modsat nogle af de andre partier, som ikke vil anerkende, at der rent faktisk er nogle mennesker, som bliver udsat for røg.

Så vil jeg bare lige sige til Mikkel Warming, at i forhold til det med alkohol og alkoholikere så synes jeg faktisk, der er en ret klar skillelinje. Det er jo også det, man har på offentlige pladser, i forhold til institutioner og restauranter osv., det er jo lige præcis, at rygning jo også er til fare for dig, når en anden person ryger. Det er alkoholen trods alt ikke i samme omfang, eller det er den jo sådan set slet ikke. Så jeg synes bare, der er en klar skillelinje der.

Det er også derfor, jeg synes, det er vigtigt, at man tager den her debat, fordi for mig har det været sådan et eller andet med, at man har haft enorm berøringsangst, at man overhovedet ikke tør diskutere, om der kan være nogle problemer ved, at man i sin private bolig rent faktisk bliver udsat for en sundhedsfare, som man måske kunne gøre noget ved ved at lave nogle forholdsvis, man kan sige pragmatisk løsnings.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg kunne så forfærdelig gerne tænke mig, at den radikale ordfører faktisk svarer på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig hvis der er så stort et behov for det her, hvis det er så vigtigt, hvorfor lader man så ikke markedet klare det, hvorfor vil de private bygherrer, som står for 80 pct. af boligerne i denne by, så ikke selv tilbyde folk røgfri opgange? Hvorfor skal det, jeg var lige ved at sige gå ud over de almene boliger, hvorfor skal det være, undskyld jeg siger det, de steder, hvor fattigrøvene er presset sammen, der skal lægge ryg til De Radikales eksperimenter med andre mennesker?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Katrina Feilberg i 3. runde.

Katrina Feilberg (B): Jeg vil da meget gerne bruge denne her talerstol til at opfordre de private bygherrer til at indføre nogle ordninger, som kunne efterligne det, der minder om det her medlemsfor-slag.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til behandling i Teknik- og Miljøudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget blev vedtaget med 42 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, F, O og 5 medlemmer af V (Lars Berg Dueholm, Flemming Steen Munch, Heidi Wang, Cecilia Lonning og Leslie Arentoft).

Imod stemte: 1 medlem af V (Pia Allerslev) og Ø.

21. Medlemsforslag om at stille borgere med somatiske lidelser over og under 65 år lige i forhold til visitering til genoptræning (2010-45889)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsforvaltningen med inddragelse af Socialforvaltningen senest ultimo 3. kvartal af 2010 at udarbejde et forslag til politisk behandling om, at borgere med somatiske lidelser over og under 65 år stilles lige i forhold til visitering til genoptræning efter sundhedsloven på døgnrehabiliteringsplads.

(Stillet af Det Konservative Folkeparti)

Susanne Møller (C): Sundhedsforvaltningen leverer genoptræning til alle efter sundhedsloven. Borgere, der har brug for genoptræning efter sundhedsloven, skal stilles lige. Vi kan simpelt hen ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

være bekendt at forskelsbehandle på grund af alder, og det gør vi rent faktisk i dag. Genoptræning efter svær sygdom, et langt indlæggelsesforløb på hospital kræver genoptræning, og i nogle tilfælde gøres det bedst på en døgnplads.

I dag er det sådan, at det kun er borgere over 65 år, der tilbydes en døgnplads, og det selv om det stadig væk er sundhedsforvaltningens terapeuter, der genoptræner både dem over 65 og dem under 65. Forestil jer, at der på en hospitalsstue på et københavnsk hospital ligger to københavnske borgere ved siden af hinanden, de er begge to ramt af en blodprop i hjernen og er halvsidigt lammet. Den ene er 59 år og har været erhvervsaktiv op til, den anden er 69 eller 84 år og er lammet på samme vis.

De skal så udskrives. Borgeren over 65 år får et tilbud på en døgnplads, hvor sundhedsforvaltningens terapeuter kommer og genoptræner og har optimale muligheder for at gøre dette. Borgeren under 65 år løftes måske op i sin 2-værelses lejlighed på 2. sal, hvor det er rigtig svært at få borgeren løftet ned og kørt til genoptræning 2 gange om ugen, eller at der kommer en og hjemmetræner, vel at mærke stadig væk terapeuter fra sundhedsforvaltningen.

For at få borgeren under 65 hjem i sit hjem på det tidlige tidspunkt er det ofte nødvendigt at lave kostbare boligændringer, fjerne dørtrin osv., så borgeren kan være der i kørestol. Det er rent faktisk sådan, at netop efter apopleksi lykkes det efter lang genoptræning at få folk op at gå igen, så disse boligændringer kunne være undgået. Det er dybt ulogisk. Borgerne i hospitalssengen forstår det ikke, vi forstår det heller ikke som hospitalspersonale.

Jeg kan fortælle jer, at på hospitalerne står folk simpelt hen og ryster på hovedet, at første spørgsmål til tavlemøde, når man står ved konference, er: Er det en københavnborger? Er vedkommende er over eller under 65 år?

Jeg vil meget appellere til, at I vil være med til dette forslag, så vi stiller vores borgere lige.

Anette Holst Christensen (A): Socialdemokraterne støtter naturligvis enhver forbedring af tilrettelæggelsen af kommunens tilbud, ligesom der selvfølgelig er et lighedsprincip i forhold til, at borgere i samme situation uanset alder skal have i hvert fald tilsvarende tilbud.

Derfor foreslår vi faktisk også, at der skal være en udvalghenvisning for, at vi kan få belyst både omfanget af problemet og om der er særlige grunde til, at tilbuddene er tilrettelagt, som de er i dag. Det kan være et spørgsmål om, at vi tidligere har haft problemer med, at borgere på, lad os sige omkring 50 år, har skullet bo sammen med meget ældre borgere, og det er jo et andet hensyn at tage. Så vores oplevelse er, at der kan være mange problemer involveret i det, men det vil vi meget gerne have klarlagt.

Vi glæder os også til at se det i en sammenhæng med det kommende budget, og selvfølgelig også under hensyntagen til, at det at lægge tilbud sammen eller overskride en gråzone ikke fører til mere bureaukrati. Det forventer vi sådan set også, at forslagsstillerne har en interesse i at tage hensyn til.

Men ud fra det så vil vi meget gerne se på området, vi vil gerne have undersøgt, om der er et problem og også problemets omfang, og også om en mulig løsning. Så vil vi afvente dommen over de to forvaltningers tilbud, indtil vi har den undersøgelse.

Borgmester Ninna Thomsen: Først vil jeg sige til De Konservative, jeg synes, det er et rigtig godt forslag, fordi det går selvfølgelig ikke, at vi har forskellige serviceniveauer for genoptræning, afhængigt af, om man er over eller under 65.

Det, vi så må finde ud af, det er, hvad skal serviceniveauet være fremadrettet, skal vi op på niveau eller ned på niveau, eller skal vi finde en mellemting. For det er sådan, at der er sådan set aktivt taget politisk stilling helt tilbage i 2003, 2004 til den forskelsbehandling. Man kan så sige, at verden også har ændret sig siden da, og det er måske også noget af forklaringen på det her.

Jeg vil gerne foreslå udvalghenvisning af forslaget, fordi der også er nogle ting om, hvad er egentlig servicelov i det her, og hvad er sundhedslovgivning. Så må vi i Sundheds- og Omsorgsudvalget inddrage socialforvaltningen og Socialudvalget i det omfang det er nødvendigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Birthe Skaarup (O): Fru Susanne Møller spurgte, om vi ville være med til at støtte det her. Det vil vi meget gerne. Jeg synes, det er rigtig positivt, at det bliver rejst, for er man plus eller minus 65 år, så bør man behandles ens, også i Københavns Kommune.

Jeg vil godt sige, at vi regner med, at der muligvis bliver nogle økonomiske konsekvenser af det her, og det regner vi så med, at både socialforvaltningen og sundheds- og omsorgsforvaltningen vil regde for os om. Men der er ingen tvivl om, at der er noget økonomi i det, også fordi der er to lovgivninger, der er involveret. Men vi støtter henvisningen til udvalget.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg synes, det var en vældig fin udvalgshenvisning, borgmester Ninna Thomsen kom med, få det i Sundheds- og Omsorgsudvalget, som er der, hvor genoptræning efter sundhedsloven hører hjemme uanset alder. Hvis det så i virkeligheden viser sig, at man har snore ind i serviceloven, hvor det er delt, dem under 65 år har socialforvaltningen ansvaret for, dem over 65 har sundhedsforvaltningen ansvaret for, så inddrage Socialudvalget og socialforvaltningen der.

Vi er selvfølgelig enige i, at der ikke bør være forskel på niveauet. Som sagt, hvis der er tale om genoptræning efter sundhedsloven, så ligger det i Genoptræning København, der ligger under sundhedsforvaltningen, som har det samlede budget og det samlede ansvar. Med hensyn til, om der derindenfor er niveauforskelle, kunne jeg godt forestille mig, at borgmester Ninna Thomsen har ret i, at der gennem årene på baggrund af politiske beslutninger har udviklet sig noget. Det synes jeg er meget værd at tage fat i.

Hvis det er genoptræning efter serviceloven, så er det noget andet, det er både i den ene og den anden forvaltning, der har slet ikke været nogen tvivl, der har det politisk været prioriteret på sundhedsområdet, men ikke på socialområdet, formentlig, som vi har snakket om tidligere, fordi der er så mange andre huller, der skal dækkes på det sociale område. Så der er en serviceforskel, men det er efter serviceloven, og det er ikke det, forslaget handler om.

Sundhedsudvalget, om nødvendigt inddragelse af Socialudvalget, er en god måde at behandle det her glimrende forslag på.

Susanne Møller (C): Jamen jeg vil gerne takke for den positive modtagelse. Jeg har bare lige lyst til at fremhæve, at jeg taler kun om genoptræning efter sundhedsloven, jeg taler om de borgere, der har været langvarigt indlagt på hospital, dem, der er omfattet af genoptræning efter sygehusindlæggelse.

Det, vi bare skal huske på, det er også, at borgere, jo yngre de er, så har de alt andet lige bedre effekt af en genoptræning og bedre muligheder for at blive genoptrænet.

Et forslag fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti om at henvise medlemsforslaget til behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget blev vedtaget uden afstemning.

22. Gave til Hendes Majestæt Dronning Margrethes 70-års-fødselsdag den 16. april i år

Borgmester Mikkel Warming: Vi kan godt starte med at undre os over, at det skulle være nødvendigt at sætte denne sag på tillægsgagsordenen. Det er vel sådan, at man i nogle år, op imod 70 faktisk, har vidst, hvornår dronningen havde fødselsdag, og derfor kunne planlægge dagsordenen derefter, skulle vi mene.

Nej, jeg vil godt starte med at sige generelt, at Enhedslisten har i virkeligheden et ønske om ordentlige og anstændige forhold for kongehusets medlemmer og faktisk væsentligt bedre forhold i deres dagligdag, end de har i dag. Vi vil nemlig give dem deres demokratiske rettigheder tilbage, retten til at stemme, retten til at tro, hvad man vil, retten til at tale frit, kort sagt afskaffe kongehuset i den form, det har i dag, fuldstændig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Vi mener grundlæggende, det er forkert, at nogle kan fødes til særlige privilegier, f.eks. fødes til det privilegium, at når man fylder 70, så skal man have en gavecheck fra Københavns Kommune på 230.000 kr. – 230.000 kr.

Som jeg har fået oplyst det, så er, skal vi sige, den normale standard i denne by, at hvis en person, en borger i byen, en bosiddende i byen fylder 100 år, så giver byen en buket blomster til vedkommende for at fejre den runde dag. Nu er der tale om en 70-års-fødselsdag, det er selvfølgelig lidt anderledes. På den anden side er der, det medgiver vi, tale om en lidt speciel person, så vi vil gerne give denne buket blomster, og så for den gode ordens skyld og for at fejre det og vise, at vi ikke er smålige, smider vi gerne en flaske portvin oveni.

Det ændringsforslag, som vi stillede i Økonomiudvalget, vil vi derfor genfremsætte her i salen, fordi vi er nemlig enige med Danmarks Socialdemokratiske Ungdom, hvis formand i tirsdags udsendte en pressemeddelelse, hvori han bl.a. siger:

"Jeg håber virkelig, at Frank Jensen vil sætte en stopper for dette. Pengene ville være langt bedre brugt f.eks. til renovering af nedslidte, uhumske toiletter på kommunens folkeskoler. Det er jo tåbeligt at give dem så stor en gave, når de i forvejen bliver forgyldt af den danske stat."

Siger DSU's formand. Og han fortsætter:

"Kongehuset og kongefamilien repræsenterer det klassesamfund, vi i de sidste 200 år har forsøgt at nedbryde."

Jeg vil opfordre Socialdemokraterne til at lytte til deres ungdom.

Ayfer Baykal (F): Så skal vi til den igen.

Jeg vil lige slå fast, at vi i SF ikke er modstandere af en fødselsdagsgave til majestæten, og det her er da heller ikke en debat om for eller imod monarkiet.

Vi havde som Enhedslisten også et ændringsforslag, og vores ændringsforslag gik på, at vi gav majestæten en gave, som hun kunne få glæde af, og som københavnere kunne få gavn og glæde af. Det var egentlig ikke så kompliceret et ændringsforslag. Vi foreslog meget konkret, at det kunne være en beplantning, parkinventar, kultur i byrummet, det kunne være en legeplads osv. osv. Der er sågar skoler, der har kontaktet os og sagt, at de kunne få omkring 20 toiletter for 230.000 kr., og de ville gerne kalde sig selv for "Margretheskolen", hvis det kunne komme igennem.

Selvfølgelig skal vi som København og hovedstad fejre majestædens fødselsdag, så længe vi har et monarki. Vi har også en reception her på Rådhuset. Men det, vi er ærgerlige over, det er måden, vi giver gaven på. Vi kunne godt tænke os, at det var en personlig gave. At give et bidrag til restaurering af hendes repræsentationslokaler på Christiansborg er ikke en personlig gave, og det er ikke en gave, hvor københavnere ser den naturligt i gadebilledet.

Det er det, vi ærgrer os over. Vi ærgrer os over, at vi ikke kan give majestæten en personlig og en folkegave. Og det handler ikke om, hvorvidt vi skal have kongehus eller ej. Det er en anden debat. Tak.

Simon Strange (A): Ja vi – og det er selvfølgelig det royale "vi" – er enige med SF i, at det her ikke er en debat for eller imod kongehuset, den må de køre et andet sted, og derfor går jeg også ud fra, at DSU's formands bemærkninger et eller andet sted er gået i den retning, han udtaler sig på den landspolitiske agenda her.

Når vi – det royale "vi" – udtaler os om det her, så handler det selvfølgelig om vores rolle som værtsby og som hovedstad, og i det hele taget har vi jo et godt samarbejde med kongehuset. Derfor er det helt naturligt for os at give en ordentlig gave til kongehuset i forbindelse med Dronning Margrethes 70-års-fødselsdag.

Det falder os også meget naturligt, at vi giver pengene til noget, som hun for det første har ønsket sig, for det andet kommer borgerne til gavn i forhold til repræsentationslokalerne. Vi synes sådan set, det er fint, at vi har de her repræsentationslokaler, som vi jo gør brug af både i byen og som hovedstad i det hele taget ved diverse lejligheder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

Så vi synes, det er en udmærket gave, og ja, vi er glade for, at det her måske ikke bliver en debat om for eller imod kongehuset, som ikke hører til her.

Stine Maiken Brix (Ø): Jamen goddag. Nu er jeg jo 6. suppleant, så det kan jo være den eneste chance, som jeg får for nogen sinde at gå på denne her talerstol. Det vil jeg selvfølgelig ikke forpasse, og hvilket andet punkt kunne være mere oplagt end det her, som handler om dronningens gave.

Jeg synes, at det lader til, at Borgerrepræsentationen i den grad trænger til et input ude fra de her tykke mure, fordi det forekommer mig fuldstændig absurd, at man i en tid, hvor samtlige udvalg kan høre fra de medlemmer, der sidder herinde til daglig, vi har været på budgetseminar og er blevet præsenteret for den ene såkaldte udfordring til budgettet efter den anden.

Nu er 230.000 kr. og måske endda pristalsreguleret 230.000 kr. måske ikke de store penge i budgetmæssig sammenhæng, men for københavnere, som har udsigt til nedskæringer på daginstitutioner, på folkeskoler, på handicaptilbud osv., så virker det ærlig talt som en ualmindeligt flabet provokation.

Så jeg synes, det er en ganske glimrende idé, hr. borgmester Mikkel Warming – som vi jo skal kalde ham – har foreslået, om at give en flaske portvin. Alternativt så har jeg efterlyst andre forslag på min Facebookprofil, og der er kommet rigtig mange gode, bl.a. at vi kunne tilbyde majestæten et rygestopkursus. Det er i hvert fald, som der var en, der kommenterede, det, som lønmodtagerne på industriområdet lige har fået indskrevet i deres overenskomst, nu da det ikke kunne blive til lønforhøjelser. Og ærlig talt så synes jeg ikke, dronningen har ydet en indsats, som gør hende fortjent til særlig meget mere end det.

Hvis der så skulle sidde et par stykker, der synes, at hetzen mod rygere har nået for store højder i dag, så kunne det jo være, at man skulle producere et leraskebæger eller andet, som ikke koster de store kroner i kommunal sammenhæng.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu fik jeg desværre ikke fat i 6. suppleantens navn, det må I meget undskylde.

Men jeg vil sige, at det var diskussionen om det her med at spare og spare og spare. Altså jeg kan i hvert fald konstatere, at der er lavet en aftale her på Rådhuset i dag om at bruge 600 mio. kr. ekstra, så Københavns Kommune står i hvert fald ikke p.t. i en situation, hvor man er på vej til at spare en masse ting. Tværtimod så er det et kæmpemæssigt beløb, der skal bruges.

Jeg vil så bare sige, at når det handler om kongehuset, så tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi står sammen om en kulturel institution, at vi ikke forsøger at tage gas på eller lave grin med noget, som er så utrolig vigtigt i en tid, hvor vi på mange måder lever i et mangfoldigt samfund, men at vi har et symbol på, hvad det er der samler vores land, der er noget, vi kan stå sammen om og være fælles om.

Derfor er jeg selvfølgelig glad for, at der er stor opbakning til, at vi giver en stor fest til bravur. Dronningen kommer på besøg og bliver fejret. Der er mulighed for, at borgerne også kan være til stede. Vi giver en pæn, stor gave, det hører sig til. Visse traditioner er utroligt vigtige, hvis det er, at vi stadig vil kalde os et land, hvor der er et sammenhold og nogle ting, vi kan stå fælles om.

Derfor vil jeg selvfølgelig endnu en gang opfordre til, Enhedslisten kan jeg måske ikke forvente mig så meget af, men så i hvert fald Socialistisk Folkeparti, at I nu vælger at stå sammen med Borgerrepræsentationen her om at støtte den gave, der nu er indstillet fra Økonomiudvalgets side af.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet. Vi går til afstemning. Der er stillet ændringsforslag både fra Enhedslisten og fra SF. Da Enhedslistens ændringsforslag forekommer mig at være det mest vidtgående, måske ikke i økonomisk henseende, men i forhold til indstillingen, så vil jeg foreslå, at vi tager Enhedslistens ændringsforslag først.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"Ændringsforslag 1 (Æ1):

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. marts 2010

"Enhedslisten foreslår, at Københavns Kommune giver H.M. Dronningen en buket blomster og en flaske portvin i anledning af 70-års-fødselsdagen.""

Socialistisk Folkeparti genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"Ændringsforslag 2 (Æ2):

" Socialistisk Folkeparti foreslår, at indstillingens 1. at-punkt erstattes af følgende at-punkter:

1. at Københavns Kommune i anledning af Hendes Majestæt Dronning Margrethes 70-års-fødselsdag den 16. april 2010 afsætter kr. 230.000 til en 'folkegave' - en gave, som både markerer Dronningens runde fødselsdag, og som københavnernes også fremover vil kunne få glæde og gavn af, som f.eks. delbidrag til beplantning, parkinventar, kultur i byrummet eller lignende.
2. at gavens indhold, udtryk og placering bestemmes efter dialog med Hoffet.""

Det af Enhedslisten genfremsatte ændringsforslag Æ1 blev forkastet med 28 stemmer imod 4. 12 undlod.

For stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Følgende undlod at stemme: F.

Det af Socialistisk Folkeparti genfremsatte ændringsforslag Æ2 blev forkastet med 26 stemmer imod 18. 2 undlod.

For stemte: F, 2 medlemmer af V (Lars Berg Dueholm og Flemming Steen Munch) og Ø.

Imod stemte: A, C, O og 4 medlemmer af V (Pia Allerslev, Heidi Wang, Cecilia Lonning og Leslie Arentoft).

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen blev godkendt med 26 stemmer imod 18. 2 undlod.

For stemte: A, C, O og 4 medlemmer af V (Pia Allerslev, Heidi Wang, Cecilia Lonning og Leslie Arentoft).

Imod stemte: F, 2 medlemmer af V (Lars Berg Dueholm og Flemming Steen Munch) og Ø.

Følgende undlod at stemme: B.

Socialistisk Folkeparti ønskede at videreføre sin protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Socialistisk Folkeparti stemmer imod forslaget, da vi ønsker en folkegave som alle københavnere kan få glæde af."

23. Rokeringer i udvalg (2010-48392)

Godkendelse af

1. at Stine Møller Jørgensen udtræder som medlem og at Morten Yde udtræder som 1. suppleant af Nørrebro Lokaludvalg (begge udpeget af Det Radikale Venstre), samt

2. at Magnus Vind Lorenz indtræder som nyt medlem og Jes Hansen indtræder som ny 1. suppleant i Nørrebro Lokaludvalg (begge udpeget af Det Radikale Venstre).

Christianshavns Lokaludvalg

Godkendelse af

3. at Helle Deleuran indtræder som 2. suppleant i Christianshavns Lokaludvalg (udpeget af Socialistisk Folkeparti).

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 25. marts 2010

Disse sager blev behandlet for lukkede døre:

24. Ejendomsdispositioner – Fortrolig

=====

25. Selskabsskat – Fortrolig

=====

26. Redegørelse om kommunens IT-udgifter 2010-2014 - Fortrolig

Mødet sluttede kl. 19.58.